

Ikt. szám: FVB/39-2/2012.

FVB-14/2012. sz. ülés
(FVB-76/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2012. május 14-én, hétfőn, 10 óra 38 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A távközlési adóról szóló T/7031. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	5
<i>Balog Ádám helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	6
<i>Reflexiók</i>	18
<i>Döntés általános vitára való alkalmasságról</i>	20
<i>A termékek piacfelügyeletéről szóló T/6945. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	20
<i>Szomori Béla főosztályvezető (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	21
<i>Hozzászólások</i>	22
<i>Reflexiók</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>A Büntető Törvénykönyvről szóló T/6958. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	24
<i>Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM) szóbeli kiegészítése</i>	24
<i>Dr. Miskolczi Barna főosztályvezető (KIM) szóbeli kiegészítése</i>	25
<i>Kérdések, reflexiók</i>	28
<i>Döntés általános vitára való alkalmasságról</i>	28
<i>A médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/7022. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	28
<i>Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM) szóbeli kiegészítése</i>	29
<i>Hozzászólások</i>	29
<i>Reflexiók</i>	30
<i>Határozathozatal</i>	30
<i>Egyebek</i>	31

Napirendi javaslat

1. A távközlési adóról szóló törvényjavaslat (T/7031. szám)
(Általános vita)
2. A termékek piacfelügyeletéről szóló törvényjavaslat (T/6945. szám)
(Általános vita)
3. A Büntető Törvénykönyvről szóló törvényjavaslat (T/6958. szám)
(Általános vita)
4. A médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7022. szám)
(Általános vita)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke

Szabó Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Zsigó Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Boldog István (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Tóth Csaba (MSZP)
Balla Gergő (Jobbik)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Földesi Gyula (Fidesz) Zsigó Róbertnek (Fidesz)
László Tamás (Fidesz) Fejér Andornak (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Boldog Istvánnak (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP) Mágori Józsefnének (Fidesz)
Tóbiás József (MSZP) Tóth Csabának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Balog Ádám helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Szomori Béla főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Miskolczi Barna főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Boldizs József szakreferens (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Kanyó Lóránt főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 38 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm a fogyasztóvédelmi bizottság ülésén megjelent képviselőtársaimat, illetve a bizottsági ülésre érkezett kollégákat, akiket tisztelettel kérek, segítsenek hozzá bennünket, hogy el tudjuk kezdeni az ülést, köszönöm szépen.

A bizottsági ülést megnyitom. A jegyzőkönyv számára jelzem, hogy a bizottság határozatképes, nincs akadálya annak, hogy az érdemi munkához hozzákezdjünk. A bizottság frakciói a helyettesítések révén gondoskodtak arról, hogy mindenki, aki kíván, érdemben részt tudjon venni a bizottsági munkában.

Az első döntésünk a napirendi javaslat elfogadására irányul. Az előzetesen kiküldött és később pontosított napirend alapján végeznénk el a munkánkat. A jegyzőkönyv és a kedves érdeklődők számára is ismertetem a napirendet, amiről aztán majd dönteni fogunk. A mai napirendünk első pontja a távközlési adóról szóló törvényjavaslat T/7031. számon, az általános vitára való alkalmasságot kell megállapítani és ebben dönteni. A második napirendi pontunk a termékek piacfelügyeletéről szóló törvényjavaslat T/6945. számon, ugyancsak az általános vitára való alkalmasságról való döntés jelenti a bizottság munkáját. A harmadik napirendi pontunk a büntető törvénykönyvről szóló törvényjavaslat T/6958. számon, ugyancsak általános vitára való alkalmasságról döntünk, a negyedik napirendi pont a médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat T/7022. számon, az általános vitára való alkalmasságról való döntés, és az 5. napirendi pont az egyebek.

Amennyiben a bizottság tagjai egyetértenek a napirenddel, kérem, azt szavazatukkal erősítsék meg. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, a bizottság egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét, ezért hozzá is kezdenénk az első napirendi pont megtárgyalásához.

A távközlési adóról szóló T/7031. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Az első napirendi pont a távközlési adóról szóló T/7031. számú törvényjavaslat, az általános vitára való alkalmasságról fogunk dönteni, az ehhez kapcsolódó vitát lefolytatni, majd ugyanígy fogunk eljárni a többi általános vitára való alkalmasságról szóló döntés esetében is.

A kormány képviseletében az én forгатókönyvem szerint a Nemzetgazdasági Minisztérium képviseletében Balog Ádám helyettes államtitkár és Kanyó Lóránt főosztályvezető úr vesznek részt a munkában, köszöntöm önöket tisztelettel. Őket fogom először megkérni, hogy felvezetésként a szóbeli előterjesztést tegyék meg, és szeretném kérni, hogy az általánosságok felől inkább a fogyasztóvédelemhez kapcsolódó, odafókuszáló elemekre próbáljunk koncentrálni. Nyilvánvaló, hogy mindaz, ami a törvény megértéséhez szükséges, az önök előterjesztésében és szóbeli kiegészítésében is meg fog jelenni. Azt követően fogjuk ezt a vitát lefolytatni.

Ha mindenki készen áll, átadom a szót államtitkár úréknak, és megkezdjük a napirend tárgyalását. Önöké a szó, parancsoljanak!

Balog Ádám helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítése

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. A távközlési szolgáltatási adó alapjait a Széll Kálmán-terv 2.0 tette le, itt a Széll Kálmán-terv 2.0 költségvetési helyzetre vonatkozó részeinél a bevételnövelő intézkedések között szerepelt. Ennek megfelelően készítette elő a kormány a parlamentnek pénteken benyújtott előterjesztését, melynek a lényege, hogy az elektronikus hírközlési

hálózaton nyújtott vezetékes vagy mobiltelefon-híváshoz, illetve üzenetküldéshez kapcsolódóan egy új közteher jelenik meg, egy forgalmi jellegű adó, a távközlési szolgáltatási adó. Az adó alanya és az adó befizetője a telefonszolgáltató. Az adó emiatt önadózásos, tehát az érintett adóalanyok megállapítják saját magukra az adót, és ezt a megfelelő módon és időben bevallják és befizetik.

Az adót lapvetően a hívást, üzenetküldést követő hónap 20-áig kell bevallani és befizetni, ugyanakkor az első időszak, azaz július tekintetében – annak érdekében, hogy a felkészülésre több idő álljon rendelkezésre – a júliusi bevallást szeptember 20-áig kell megtenni. Ez nem jelenti azt, hogy júliusban ne lenne adófizetési kötelezettség, ez csak a befizetést és a bevallást illető enyhítés.

Mentesül az adó alól a segélyhívás, az adománygyűjtő-szám hívása, az adománygyűjtő hívószámra küldött üzenet, az európai harmonizációs számra, azaz a lelkeség-nyújtó telefonszámára indított hívás. Mentességet élvez továbbá a magánszemély előfizető számáról indított, havonta tízpercnyi beszélgetés, függetlenül a hívószámok számától. Tehát ha valakinek több van, akkor mindegyik telefonjáról havonta tíz perc adómentes. Itt fontos, hogy havonta, mert eltérő információk jelentek meg a sajtó egyes részeiben erről.

Ami fogyasztóvédelmi szempontból még esetleg fontos lehet, az az, hogy adóplafon érvényesül a magánszemély előfizetők hívószámáról indított hívások esetében 700 forint/hóig, illetve a nem magánszemély előfizetők esetében pedig 2500 forint/hóig.

Tekintettel arra, hogy elnök úr kimondottan a fogyasztók, érintettek szempontjából történő elemzéseket nézte, azt lehet esetleg még elmondani, hogy az NMHH és a KSH számai szerint összességében körülbelül 540 milliárd forint telefonköltség terheli az igénybevevőket Magyarországon, ez háztartások esetében 400 milliárd, a maradék 140 milliárd pedig üzleti előfizetés, tehát a vállalkozások esetében ez nem az adó, ez a tényleges forgalom.

A többi vonatkozásában egyszerűbb, ha a kérdések alapján válaszolok, ennyiben foglaltam össze a lényegét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, kezdjük a vitát. Felváltva fogok szót adni kormánypárti és ellenzéki oldalon, szólni kívánó képviselőtársaimat kérem, hogy jelezze, aki szólni kíván. *(Jelzésre.)* Tóth Csaba képviselő úr kezét láttam, az elnök is jelzi, hogy maga is majd menet közben szólni kívánna.

Először Tóth képviselő úrnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

Kérdések, hozzászólások

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen. Hát más esetben akár dicsérni is lehetne ezt a gyorsaságot. Reméljük, lesz rá alkalom, hogy a kormányzatnak ezt a gyorsaságot máskor meg tudjuk dicsérni, ami ennél a törvényjavaslat előkészítésénél tapasztalható, hisz péntek délelőtt még csak a sajtóból olvashattunk az elképzelésekről, délután azonban már benyújtották a törvényjavaslatot. Most itt, hétfőn reggel már az általános vitára való alkalmasságról tudunk beszélni, délután vagy éjszaka a parlamentben meglesz az általános vitája, és ahogy láttuk a forgatókönyvet, lehet, hogy már pénteken az Országgyűlés tud is erről szavazni.

Érthetetlen ez a sietség, mint ahogy az is érthetetlen számunkra, hogy miért nem veszik figyelembe a szakmai véleményeket. Hisz a távközlési szolgáltató cégek elmondták, hogy tudomásul veszik, hogy nincs vége a válságnak, és a különadó kivezetése után is szüksége van az államnak, illetve a költségvetésnek bevételre, ezt ők belátták, hajlandók is fizetni, nincs ezzel probléma, de ők egy előfizetői alapú adót javasoltak, sok szemponttal alátámasztva.

Az elmúlt héten, hétfőn Baja Ferenc képviselőtársunk interpellált ez ügyben a parlamentben, a válaszadó Cséfalvay államtitkár úr elmondta a kérdésére, hogy nem kell

aggódnia amiatt, hogy az ország leszakad a modernizációban, és itt idézném az államtitkár úr két mondatát. „Amennyiben azért aggódik, hogy az ország leszakad a modernizációtól, hadd utaljak arra, hogy hasonló jellegű mobiltelefon-adó működik az Egyesült Államok valamennyi tagállamában. Az adó alapja a szolgáltatás számlázott ellenértéke, és mértéke pedig tagállamonként eltérően 7-24 százalék között mozog. Nem hinném, hogy az Egyesült Államok az információs technológiai forradalomban valahogy leszakadt volna az elmúlt időszakban.” – mondta Cséfalvay államtitkár úr. Az államtitkár úrnak elég messze kellett mennie a példáért, hiszen a régióban ilyen adót nem találunk, ilyen nincs, illetve egy helyen van ilyen, Ukrajnában. Ott létezik hasonló adó, amely a telefonszolgáltatási-díj 7,5 százaléka, máshol ilyen nem találunk. Bár másban is föl tudnánk zárkózni az amerikai gazdasághoz.

Nézzük, hogy milyen problémákat vet fel ez a törvényjavaslat. Az első talán, amit az előbb már említettem, hogy a szolgáltatók elmondták, ha ilyen formában valósul meg a törvény, akkor azt a pénzt, amit a hálózat fejlesztésére költenének, a számlázási rendszer átalakítására kell fordítaniuk. Ugyanakkor egy számlázási rendszer átalakítása rendkívül bonyolult feladat lesz, hiszen egy-egy szolgáltatónak akár több ezer díjcsomagja is létezik. Arról nem is beszélve, hogy a rendkívül rövid rendelkezésre álló idő nagyon megnehezíti ennek a rendszernek az átállítását, és azzal, hogy egy ilyen bonyolult rendszert kell átállítani, jelentősen meg fog növekedni a vállalkozásokat terhelő adminisztráció is.

Ami a fogyasztókat érinti leginkább, úgy gondoljuk, hogy a piaci verseny ellenére nem úgy fognak csökkenni a díjak, mint az adó nélkül lehetőség lenne rá, így végső soron ezt az adót a fogyasztó, az előfizető fogja megfizetni. Így az adó teher lesz az ügyfélnek és a szolgáltatónak egyaránt, és ez nem segíti a gazdasági növekedést. Továbbá szakmai hiányosság is, hogy a javaslat nem foglalkozik a feltöltőkártyás telefonok adózási módjával sem.

Összefoglalva az elmondottakat, azt tudjuk mondani, hogy a tervezett adó megalapozatlan, értelmetlen, nem segíti a gazdasági növekedést, emelni fogja a telekommunikáció költségeit, és ne legyen kétségünk afelől, hogy ezt végső soron ezt a lakosság fogja megint megfizetni, és ami nagyon fontos, hogy az ideiglenesnek szánt különadó kivezetése után egy állandó terhet vetnek ki egy fejlődőképes szektorra.

Az elmondottak alapján a javaslat általános vitára való alkalmasságát nem támogatjuk, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úrnak a megszólalását. *(Jelzésre.)* Mágori Józsefné képviselő asszonynak adom meg a szót.

MÁGORI JÓZSEFNÉ (Fidesz): Nekem kérdésem lenne. Kalkuláltak-e azzal, hogy a negyedik mobilszolgáltató beindul, dolgozik, és ez végre egy normális árversenyt fog eredményezni, nem pedig a fogyasztók felé árnövekedést? Ez hogyan van belekalkulálva ebbe a törvénybe?

A másik: a törvény mellett annyit szeretnék mondani, hogy Magyarországon sajnos még mindig elég nagyarányú a fekete- és a szürkegazdaság, nagyon kicsi a jövedelemadó-bevétel, és szerintem ez az adó azokra is érvényes, akik nem fizetnek semmiféle adót Magyarországon, és legalább terül az a teher, amit pillanatnyilag 2 600 ezer ember visel.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Néhány megjegyzést magam is szeretnék tenni, kérem alelnök urat, hogy a Házsabály értelmében adjon szót nekem.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Elnök úr, öné a szó. Parancsoljon!

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Maradva az eddigi megközelítés elsősorban szakmai vonulatánál, én is ez irányból szeretnék néhány megjegyzést tenni. Túl azon, hogy a frakciónk álláspontját Tóth Csaba képviselő úr elmondta, tehát nem támogatjuk ezt az adóbevezetést, nem támogatjuk, mert műszakilag megalapozatlannak tartjuk. Mindjárt kérdezem is: biztosan gondoltak arra, hogy azokban az esetekben például, amikor az sms-t nem mobilhálózatból indítják el, amikor a szolgáltató nem tudja pontosan megszámolni az sms darabszámát, de ki kell rá vetni az adót, gondolkodtak-e azon, hogy technikailag hogyan fogják megoldani ezt a kérdést, és csak egyet emeltem ki a számtalan műszaki, technológiai probléma közül.

Gazdaságilag is elfogadhatatlannak gondoljuk. Nem tudom, végiggondolták-e, hogy a másik oldalon milyen áfa és egyéb bevételkiesést fog eredményezni ennek az adónak a bevezetése, illetve kezeli-e ez az előterjesztést, ez a javaslat a kék- és a zöldszámokat, és hogyha kezeli, akkor jelentkezik-e ezen az oldalon olyan hatósági árdrágulás, amely egyébként a fogyasztók oldalán ezen számok igénybevitelénél negatívan fog hatni. Hogyan gondolják, hogy az ügyfélszolgálatok működésére ez hogyan fog visszahatni.

Elfogadhatatlan költségvetési szempontból is, különösen azért, mert amit az előbb már jeleztem, hogy ott, ahol jelentős ügyfélszolgálati, back-office logisztikai feladatok vannak, azon esetben nem tartanak-e attól, hogy az ezt a tevékenységet üzemeltetők pont a növekvő költségek miatt Magyarországról eltelepítik ezt a szolgáltatást. Vannak olyan szakértői becslések – még egyszer mondom, szakértői becslések –, amelyek szerint ez 18-20 ezer olyan munkahelyet érinthet, egyébként a legjobban fizetett szektorban, amelynek eltelepítése, elvitele komolyan felvetődhet az adó bevezetését követően.

A fogyasztókra is negatívan hat az adó. Nagyon sokunk családjában élnek idős hozzátartozók, akikkel való kapcsolattartásban a vonalas telefon meghatározó elem. Nem tudom, végiggondolták-e, hogy esetleg a családi kapcsolatok tartásában minden olyan, ami egyébként a nyugdíjasokhoz kötődő plusz adóteher, számukra hogyan fog jelentkezni, és azokat az egyéb megjegyzéseket, amelyeket majd a gazdasági bizottságban elmondanak, ami a távközlési szektorra való visszahatás, most nem mondanám el, mert fogyasztói szempontból közelítettem meg.

Úgyhogy mindezek alapján mi nem tartjuk elfogadhatónak, elhibázottnak tartjuk ennek az adónak a bevezetését.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az ülés vezetésének jogát elnök úr részére. Parancsoljon!

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Láttam Szabó Zsolt alelnök urat és Z. Kárpát Dániel képviselő urat is jelezni, és úgy látom, így nagyjából mindenki szólásra jelentkezett, aki szólni kívánt.

Alelnök úr, parancsoljon, öné a szó.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Egy dolgot nem értek, és lehet, hogy ez nekem egy kicsit magas. Ez egy olyan adónem, amely a társadalmon belüli különbségek alapján kerül megállapításra. Aki többet telefonál, azt jobban fogja terhelni. Mindig azt halljuk az ellenzék részéről, hogy ne egységesítsünk, a személyi jövedelemadó kulcsa ne legyen egységes, hanem bizonyos rétegek többet fizessenek, bizonyos rétegek kevesebbet. Amikor itt van egy adónem, ami pont ezt a

megosztást teszi lehetővé, hiszen aki többet telefonál, többet használja a mobiltelefont, az többet fog fizetni, ez a kérdés hogyan vetíthető össze azzal, amikor a személyi jövedelemadó egységes kulcsát kérdőjelezzük meg. Ezt a kérdést nem értem, és ha talán megkérhetném az ellenzékot, hogy válaszoljon erre a kérdésre, megköszöném.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úrnak, fogunk rá válaszolni, de van még néhány érdekes kérdés ennek kapcsán.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget. Isten őrizz, hogy az ellenzék többi szervezetével bármiféle összemosódás gyanúja merüljön föl, ezért a saját álláspontomat fogom megosztani, és próbálok válaszolni erre a kérdésre. A személyi jövedelemadó tradicionálisan a költségvetés egy olyan részét képezi, ami tervezhető, amire egy államkassza és államapparátus is épül. A füstadó és egyéb baromságok, amiket önök kitalálnak, nem tartozik ebbe a kategóriába. Tehát egy olyan adófajta, amit azért kell bevezetni, hogy teljesítsék a brüsszeli és IMF-diktátumokat, tehát azt a 600 milliárdos elvonást, az nem tartozik a logikusan tervezhető és egyáltalán a társadalmi igazságosság kategóriájából vizsgálható adófajták közé. Ez ugyanis egy marhaság, amire nem lenne szükség.

Egy tisztességes gazdaságélénkítési program mellett ilyen adófajtákat nem kellene kitalálni. Tehát a helyzet az, hogy amikor '82-ben megállapodtak az IMF-fel – Kádár idejében –, akkor ugyanazzal a csapattal tárgyaltak nagyjából, mint most, hogy Matolcsy miniszter úr akkor hol és milyen pozícióban foglalt helyet, ezt most hagyjuk, mert nem képezi a vita tárgyát. Jelen pillanatban a Gyurcsány-kormány alatti csapattal tárgyalnak, és a Bokros-csomaghoz hasonló megszorítócsomagot kívánnak bevezetni, ez a Széll Kálmán-terv 2.0. Nem irigylem önöket, mert védhetetlenek ezek az adótípusok. Egy-kettő indokolt lenne, tehát adott esetben a közszolgáltatásokra kivetendő adófajták némelyike indokolható, magyarázható lenne, de a legnagyobb hiba, hogy hiányzik egy olyan monitoringrendszer az előterjesztés mögött, amely alapján az áthárítások vizsgálhatók lennének.

Tehát elmondható, hogy semmiféle ellenőrző mechanizmus nem létezik jelen pillanatban arra nézve, hogy vizsgálhassuk vagy egyáltalán számszerűsíthessük azt, hogy a fogyasztókra mekkora teher hárul ebből az egészből, ami itt előttünk van. Nyilván vannak olyan kivetet adófajták az újak között, amelyek egyértelműen a fogyasztót, vásárlót, egyszerű állampolgárt terhelik, az összes többi esetben viszont sajnos fennáll a gyanúja annak, hogy ezek áthárításra kerülnek, és a kormányzat két év alatt nagyon sokszori felszólítás ellenére nem volt képes egy amúgy nagyon olcsó vizsgálati mechanizmust, monitoringrendszert létrehozni, ami vizsgálhatná ezt az egészet. Korábban az ágazati különadóknál is bebizonyosodott a Bankometer, a Bankcenter adatai alapján, hogy pár hónap alatt a szolgáltatók ezt teljes egészében átterheltek. Tehát a banki esetekben a számlavezetési díjak, a tranzakciós díjak, a kártyacsomag- és egyéb díjak alapján pár hónap alatt bizonyítható volt, hogy a totális és teljes átterhelés megtörtént.

Jelen esetben tehát ez a monitoringrendszer hiányzik nagyon, ezzel kapcsolatban szeretnék kérdezni is, hogy van-e egyáltalán az eszköztárban a jövőbeni tervek között valami hasonló vagy erre hajazó.

A másik pedig az, hogy való igaz, támogatandó a progresszív adózás mondjuk a személyi jövedelemadó esetében, ebben az esetben viszont érdekes lenne felvetni azt, hogy valamilyen családon belüli kedvezmény létesülhessen ezen a rendszeren belül. Tehát ha már ezt a blódséget elkövetik, akkor ez terhelje minél kevésbé a családokat. Mert látjuk, hogy el fogják követni, péntek délután benyújtották, rá egy hétre lehet, hogy el is fogadja a Ház. De

ha már ez így létrejött, akkor legalább gondoljuk végig azt, hogy a normális, kisembereket terhelő és mindennapi beszélgetések mennyiséget súlyozva, az őket érő adó legyen nulla vagy nulla felé konvergáló, és akkor valóban terheljük azokat, akik akár üzleti mennyiségben használják a készüléket. Bár én ezzel sem értek egyet, hiszen nem ezek az adófajták és nem a progresszív gazdasági ágakra kivetett adófajták viszik előre Magyarországot, hanem elsősorban a multinacionális intézmények közteherviselésbe való bevonása lenne indokolt. Itt vannak multicégek, csak nem vizsgálja senki, hogy áthárítják-e ezt a fogyasztókra vagy sem. Tehát tessék már megérteni, amit mondok! Itt a gond az, hogy önök itt nem a multikat terhelik, megint a fogyasztókat, megint az előfizetőket, vásárlókat terhelhetik, mert nem vizsgálják az áthárítások fokát. Ennek a fontosságára szeretném felhívni a figyelmet.

Végül pedig – még egyszer mondom – azt kellene megvizsgálni, hogy valamilyen fokú családon belüli kedvezmény bevihető-e ebbe a rendszerbe anélkül, hogy az önök céljai nagyban csorbulnának költségvetési szinten, viszont ezáltal adott esetben több százezer embert lehetne mentesíteni egy felesleges teher alól.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zsigó Róbert alelnök úr jelezte, hogy szólni kíván, utána ismételten az elnök is szólna.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Hogy önt idézzem, én is maradnék a szakmai érvelésnél. Néhány hozzászólást hallgatva, bizonyos értelemben szerencsénk van – Z. Kárpát Dániel úr jelzőit nem ismételném meg –, hogy a butaságot nem adóztatjuk. Habár egyébként a rossz költségvetési helyzetben lévő országoknál ez lehet, hogy magasabb adóbevételt hozna.

Az áthárítás ügyét nem hoznám ide, mert mindig meghallgatjuk, hogy a különadókat áthárították a lakosságra a multik, aztán egyébként meg mindig a közvélemény elé kerülnek azok a hiteles adatok, amelyek azt bizonyítják, hogy ezt nem tudták megtenni. Tehát ebben vitázhatunk persze, mert bizonyosan az internet világa olyan, hogy legalább egy olyan adatsort lehet találni, amit meglobogtatva lehet bizonyítani minden nap, hogy ezt megtették. Ebbe szerintem ne menjünk bele.

Elnök úrral vitám van az ügyben, de természetesen nekem is van egy kérdésem államtitkár úrhoz, hogy tud-e olyan adót mondani, amelynek kapcsán egy bizottsági ülésen pozitívat fogunk hallani, és az érintettek meg fogják dicsérni az adó bevezetését. *(Elnök: Mondok ilyet.)* Elnök úr azt mondta, hogy mondanak ilyet, de én államtitkár úrtól kérdeztem ezt. Egyébként pedig elnök úrral abban vitám van, hogy az én édesanyám is idős, meg anyósom is, de egyszer sem engedem nekik, hogy ők hívjanak engem. Ez a helyzet. *(Z. Kárpát Dániel: Nem mindenki képviselő.)* Még szerencse, képviselő úr, hogy nem mindenki képviselő, ettől még szerintem az emberek többsége nem az idős szüleivel hivatja föl magát.

Egyetlen dolgot pedig szeretnék mondani arra, amit Tóth képviselő úr mondott. Ő azt mondta, hogy a múlt heti interpellációval kapcsolatban Cséfalvay államtitkár úrnak messzire kellett mennie, hogy példát tudjon mondani ilyen adófajta, amelyről most szó van. Képviselő úr, maradnék én is – még egyszer mondom – pusztán a szakmai érvelésnél, hát bizony az adott szakterület képviselőinek pedig nagyon messzire kéne menni, hogy arra az egyébként dilettáns kormányzásra, amely Magyarországon 2002-2010 között történt, példát tudjanak adni. Mert mindennek, ami Magyarországon ma történik, a gyökerei abban a nyolc évben vannak elhelyezve, onnan örököltünk egy csomó mindent, még ha mosolyognak is rajta, amit most kell valahogy helyrehozni. Önök akkor megtették azt, amit megtettek, most pedig mosolyognak azon, hogy egyébként mit kell kínlódni azzal, hogy helyrehozzuk azt, amit önök elrontottak.

Csak ennyit szerettem volna pusztán a szakmai érvelés szempontjából és mentén itt a bizottsági ülésen mondani.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Én köszönöm szépen, alelnök úr, és kérem, hogy ha szót ad nekem, akkor néhány kedves mondattal tudok reagálni az elmondottakra.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Parancsoljon!

SIMON GÁBOR (MSZP): Pár megjegyzést szeretnék tenni. Miután eddig úgy nagyjából elkerültük a bizottságban a nyolcévezést és az ehhez kapcsolódó dolgokat, ezért én nem veszem fel a kesztyűt, illetve ezt a magas labdát nem ütöm le, mert azt mondhatnám egy mondattal, hogy ilyen két év után fölösleges bármilyen nyolc évről beszélni.

De, merthogy Szabó alelnök úr feltett egy kérdést, tulajdonképpen azt mondanám önnek, hogy ha egy rossz adót bevezetünk, a rossz adónak nem erénye az, hogy differenciáltan kerül kivetésre, attól még nem lesz jó az az adó. Ez kicsit olyan, ha egy profán hasonlattal élnék, akkor most annak örülhetek, hogy csak egy koki kapok, és a koki mellé nem jön a saller is. Merthogy nyilvánvalóan ez az alternatívám, hogy koki. vagy koki és saller, vagy két koki. Szerintem fölösleges ezt így részletezni, ez nem erénye az adónak, ha esetleg differenciáltan kerül kiosztásra a következmény.

Az adóáthárítással kapcsolatban javasolom, hogy szakértők írásait olvassuk mindannyian a különböző internetes szakfolyóiratokon vagy hírportálokon. Több olyan adószakértő is megnyilvánult az elmúlt napokban, akik aztán nem vádolhatok politikai szimpátiával a maguk részéről, akik elmondták, hogy ugyanúgy, ahogy az összes többi különböző válságadót, ezt is át fogják hárítani a lakosságra az említett cégek, erre kifejezetten jól bevált módszerek vannak, hogy hogyan lehet továbbhárítani egy adót. Javasolom, hogy a végén gondolkodjunk, hogy ez hogyan lesz.

Ami a mosolygást illeti, én javasolom, hogy olvassák el, hogy Matolcsy miniszter úr a bejelentését követően a Financial Timestól kezdve a különböző szaklapokon keresztül ki mindenki mondott véleményt, és ennek körülbelül mi volt a rezüméje. Hát nem az, hogy hosszasan, elmélyülten, szakmailag dicsérték a bevezetett adókat, hanem véleményt formáltak. De nyilvánvalóan ez egy messze menő vita, én sem akarom ezt megnyitni, nem kell kínlódni, hanem ennél egy picit jobb módon kell csinálni a gazdaságot, és azt hiszem, ez az országnak is jobb lesz.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Szeretném akkor megadni még a szót annak, aki jelentkezik. Z. Kárpát urat már láttam, de megadom előbb a szót Szabó úrnak, mert paritásos alapon felváltva haladunk. Először alelnök úré a szó, aztán Z. Kárpát Dánielé, aztán ha lehet, nagyjából lezárnám ezt a nívós vitát. *(Jelzésre.)* Még Horváth úr jelentkezett, köszönöm szépen.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előbb egy kérdést tettem fel, most röviden a véleményemet szeretném összefoglalni, mint adószakértő is teszem ezt. Rossz adó – hát nem vizitdíj. Tehát mi nem kívánunk mindenkit terhelni ezzel a kérdéskörrel, hogy ez működjön. Az, hogy jogszabályilag hogyan tudjuk azt leszábrályozni, hogy ne kerüljön rá 100 százalékban a szolgáltatási díjtöbblet a felhasználókra, ez a jövő feladata, ebben kérjük a segítséget, hogy milyen ötletek és gondolatok vannak.

Egyetlenegy szakmai dolgot szeretnék elmondani. Számomra fontosak az idősök, és odafigyelünk rájuk. Jelen pillanatban ingyenes jelzőrendszer szolgál Hatvanban, 70 százaléka van kihasználva. Ingyenes, tehát nyugodtan hozzá lehet kapcsolódni, állandó ügyelet van, ha bármilyen probléma van, ott vagyunk. De ahogyan Zsigó alelnök úr is megfogalmazta, nálunk sincs egyáltalán probléma az idősokkal a családon belül, mi megoldjuk a kérdést, és bízom benne, hogy előbb-utóbb az a gondoskodás, ami valamikor jellemezte Magyarországot, visszatér, hogy az idősokról kötelességünk gondoskodni nekünk, gyermekeknek.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még két hozzászólást láttam, Z. Kárpát Dániel képviselő úr, utána Horváth Zsolt képviselő úr, és utána – úgy vélem – megpróbáljuk lezárni a vitát.

Képviselő úr, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen a lehetőséget. Elnök úr, azért én ódzkodnék attól, hogy a Financial Times véleményformálói bármilyen szinten befolyásoljanak bennünket. Tehát az a liberális mételey, ami abból az irányból megjelenik, mindenféle gazdaságpolitikai lecsapódáson érzékelhető Magyarországon, szinte minden negatív és káros ágon az utóbbi 10 vagy akár 22 évben.

Ugyanakkor tényleg nem minősítve az előttem hozzászólók szakmai vonalvezetésének stílusát sem, egy dolgot szeretnék kérni alelnök úrtól, egy olyan hivatkozást – akár magánúton, egy magánlevélben vagy egy telefonhíváson keresztül –, ami azt bizonyítja, hogy valóban nem hárríthatók át ezek a különadók, ezek bármelyik fajtája a korábbiak közül. Tehát egyetlen ilyen mértékadó szakmai érveléssel engem meg lehetne győzni, ilyen itt, a vita során nem hangzott el, csak annyi, hogy ilyen van. Azt szeretném kérni, hogy tessék ezt megosztani velem, velünk. Tehát tegyük láthatóvá azt, hogy ha vannak ilyen érvek, ezek mennyire alátámaszthatók vagy pedig mennyire indokolhatók.

Nyilvánvalóan lehet itt hosszasan polemizálni azon, hogy igen, valóban nekünk kell felhívni a szülőket, én is többször hívom a szüleimet, mint ők engem. Ugyanakkor ne tessék elfelejteni, hogy Magyarországon az átlagember mennyi pénzből él. Egy egyszerű példából élve: a tartósan gyógyszerfogyasztásra kényszerülő honfitársaink esetében most már 20 százalékról mondható el az, hogy nem tudja kiváltani a gyógyszereit. Ilyen családokban, ilyen polgártársaink esetében akár egy pár száz forintos többletteleher is vállalhatatlannak bizonyulhat, és ennek bizony az az ára ilyen esetben, hogy vagy a családi kapcsolattartás látja kárát, nyilván nem azt fogja tenni, hogy még kevesebb gyógyszert váltson ki az illető. Tehát ilyen helyzetben élünk ma Magyarországon. Sajnálatos módon van egy olyan, igen széles, most már milliósra tehető réteg, amelynek ezek kezelhetetlen kiadásokat jelentenek. Nem a középosztályról beszélek, ami sajnos apad – bárcsak ne apadna –, és nem is arról a felső 50 ezerről, akiknek igazából nagyon jól jött az egykulcsos adózás, de igenis van egy olyan társadalmi réteg, amelynek, úgy érzem, az életében kevésbé látnak bele önök innen.

Számomra sokkal tisztább lenne az, ha a kormányzat belátná, hogy ez, ami előttünk van, azért van, mert az IMF-hitelért cserébe, amit majd meg akarnak kapni, bizonyos gazdasági feltételeket támasztottak, amelyeknek meg kell felelni. Sokkal tisztességesebb kiállítás lenne egyébként miniszterelnök úr részéről, hogyha azt mondaná, hogy gazdasági bajok vannak, segítsetek ebben, beszéljük meg együttesen, hogy mit lehet csinálni, és vezessük ki ebből a helyzetből Magyarországot együtt. Ez lenne a korrekt hozzáállás. Ehhez képest nagyon sajnálom önöket, mert indokolni kell egy olyan adófajtát, ami igazából indokolhatatlan. Tehát amikor önökhöz bejönnek lakossági fórumra, ezek az indoklások nem fognak működni, mint amelyek itt a parlamentben viszonylag kulturált keretek között működhetnek.

Tehát erre szeretném felhívni a figyelmet, hogy találjuk meg azokat az utakat, amelyeken keresztül valódi jövőbe mutató gazdasági koncepciók dolgozhatók ki, mert ez nem képezi annak részét.

Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm. Horváth Zsolt következik, és Mágori Józsefné képviselő asszonyt láttam még. Megnézzük, van-e még jelentkező. *(Jelzésre.)* Nagyon jó, gyűlünk. Először képviselő urat illeti a szó.

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Engedje meg, hogy vitatkozzak most önnel. Valóban nem szoktuk ebben a bizottságban fölemlgetni, de attól, hogy nem beszélünk állandóan róla ebben a bizottságban, attól a tény az tény marad. Tehát annak a nyolc évnek, amit én személyes sorsomban is megéltem úgy, ahogy valamennyi magyar, és picit talán közelebbről láttam a parlamentből, mint az átlag magyar ember, teljesen egyértelmű azért a számomra, hogy azt az adósságot nyögjük, amit a nyakunkba tettek. Egyszer kidugtuk a fejünket a vízből, egész tűrhetően állt az ország, majd néhány gazdaságilag téves, de egyébként mindenkinek jóleső ígéret teljesítésével kezdődött – ha földidézzük, ami utána elolvadt –, ez az 50 százalékos béremelés, ha még valaki emlékszik rá, így indult, az 1200 milliárdot rakott minden évben a költségvetésre fedezet nélkül, és aztán innentől mentünk befelé az erdőbe. Majd utána jöttek a további ígéretek, amelyek megalapozásához hitel, hitel, hitel hitel hátán, utána jött a beismerés, hogy valóban hitelből éltünk, teljesítmények nélkül, és aztán jött a gazdasági válság. Igen, még a plakátokra is emlékszem, amikor elindultunk, és valami madár ott kezdett fölszállni. Lehet, hogy hattyú volt, de többen csak libaröptének hívták ott, vidéken. Ha emlékeznek rá, miközben ezek a plakátok elkészültek, ez a kampány elindult, akkor történt meg az, hogy összeomlott az egész világ – igazából csak a pénzügyi rendszere omlott össze.

Nos, ezt nem tudjuk eltitkolni, és elnök úr, az elmúlt két év kormányzásában nyilván van hiba, mindegyikben van, tehát én is tudok benne találni, hogyha ez a feladat, na de azért azt tegyük hozzá, hogy itt történt egy szemléletváltás. A szemléletváltás lényege az volt, hogy nem mindig a bérből és fizetésből élő ember nyakába tesszük a teljes terhet amiatt, amit az előzők ránk hagytak, és a kiúthoz be kell szállni mindenkinek. Ez a történet erről szól. Hogy ez zajos és viharos? Naná, hogy zajos és viharos. Hát nincs ahhoz szoktatva a nagytőke, hogy a saját profitjának egy részét ott kéne hagyni, hogy azt a galibát, amit egyébként ők hoztak össze – részben a politikai csápjaiakon keresztül –, azt valahogy kitakarítsuk. Hát persze, hogy visongás van, és hogyha megkérdezi őket, nem fognak örülni ennek az adónak, ami most kerül bevezetésre. Naná, hogy nem fognak örülni, de ennél sokkal jobban fáj nekik a pénzügyi forgalom után a spekulációs adó, az az egy ezrelék. Mert őszintén, aki bérből, fizetésből él, az sajnós – mivel ez egy ezrelék –, néhány száz forintnál havonta nagyobb terhet nem fog kapni. Bár kapna! Mert az azt jelenti, hogy annál magasabb nettó jövedelemből élnek. De azok, akik nagyban utalják a pénzt spekulációs céllal, őket nagyon rosszul fogja érinteni. Hát persze, hogy visongás van. És pontosan az a kör az, amelynek ez nem tetszik, amely ebből mindig is hasznot húzott.

Át lehet-e hárítani a telefonadót? Nem tudom. Nem tudom megmondani. Meg fogják próbálni, egészen biztosan, és ha lehet hinni annak a gazdaságpolitikának és azoknak a gazdasági modelleknek, hogy a versenyképes a piaci árat befolyásolni, és mellette mondjuk az állam a kartell- és egyéb összefonódások ellen megpróbál föllépni, akkor igen, elképzelhető, hogy egy részét át tudják majd hárítani, egy részét meg nem.

De mi az igazi kérdés számomra? Számomra sokkal inkább az az alapvető adófilozófiai kérdés, hogy egy sokkal jobban szétterített adóból, ami széles rétegeket érint, de kevésbé és elviselhető mértékben, abból beszédni azt az összeget, amire az állam

működtetéséhez szükség van, vagy pedig néhány jól megfogható adóból – mert a legegyszerűbben azt lehet megfogni, aki átutalással kapja a bérét, fizetését, akinek számfejtik, az aztán nagy varázslásra nem képes, ami oda van írva, abból le is lehet szedni az adót –, hogy megint ezt akarjuk megfogni, és megint csak az ő nyakukba akarjuk pakolni. Tőlem ne várják el, hogy ezt szép közgazdasági mondatokkal mondjam el, de hogyha a kérdés az, hogy az ilyen típusú, a jövedelemtípusú adózás helyett a fogyasztási típusú adókra koncentrálunk, és oda helyezük át a súlypontot – és mindezt nem csak arra a területre, amelyik a legegyszerűbb, hétköznapi szükségleti fogyasztásokra, élelmiszerekre és a többire vonatkozik –, és olyan helyre is teszünk adót, mint például a távközlés vagy mint például a pénzügyi szektor, akkor azt gondolom, ez sokkal méltányosabb, sokkal igazságosabb adónem.

Magam arra is bátorítanám a kormányzatot a továbbiakban is, hogy sokkal inkább a fogyasztási típusú adók felé menjünk. Nem sorolom végig, de nagyon sokan elmondták, Magyarországon sok eltitkolt jövedelem van, és a mindennapi, hétköznapi fogyasztást nagyon nehéz eltitkolni. Ha valaki vesz egy fél falat beborító hatalmas tévét, el tudom képzelni, hogy valahogy kibugázza, hogy az áfát ne fizesse be. El tudom képzelni. De amikor minden áldott nap odanyúl a mobiltelefonjához és elcseverészik egy félórát vagy negyven percet a barátjával, azt nem fogja tudni eltüntetni. Azok után meg lehet fogni az adót. Azt gondolom, ez sokkal tisztességesebb és sokkal méltányosabb adónem, még akkor is, hogyha igen, lehet, hogy valamennyi embert egy bizonyos mértékben érinteni fog. Meglátjuk, mennyit tudnak áthárítani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most azt ellenzéki oldal következik. Pár mondatos reagálást tennék, aztán a magam részéről befejezném ezt az építő jellegű vitát. Alelnök úr, kérem, adjon szót.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Elnök úr, parancsoljon, öné a szó.

SIMON GÁBOR (MSZP): Pár mondatot tényleg tegyünk, merthogy a vita messze fog vinni, és úgy látom, legkevesébé már a telefonadóról szól, hanem inkább azokról a politikai frusztrációkról, amelyek itt a kormánypárti vagy ellenzéki oldalon is ott vannak.

Azt gondolom első lépésként, hogy ha gazdasági, közgazdasági, adóügyi témákról beszélünk, akkor világosan kell látni, hogy mindezen adókat azért kell bevezetni, képviselő úr, mert önöknek van egy elhibázott adó- és jövedelempolitikája. A 16 százalékos, egykulcsos személyi jövedelemadó minden eredendő bűn forrása. Nem lehet azt mondani – az önök frakcióvezetője vagy államtitkára is mondja –, hogy aki sokat keres, az sokat is dolgozik. Már akkor is elmondtam egy parlamenti vitában, hogy tessék ezt elmondani egy egyszerű kétkezi embernek, hogy ő kevesebb bért visz haza, mert lusta, mert nem dolgozik, ellentétben azzal a banki tisztviselővel vagy menedzserrel, aki egyébként marha nagy pénzt szakít, és ezért a 16 százalékos jövedelemadóból adódóan nagyon sok pénzt tud hazavinni.

Önök nem nyúlnak hozzá a magas jövedelmekhez, nem nyúlnak hozzá a vagyonokhoz, nem nyúlnak hozzá az osztalékokhoz, a fogyasztást adóztatják. A fogyasztás esetében pedig elsősorban az alacsony keresetűeket adóztatják. Ez egy elhibázott megközelítés. Szemléletkülönbség van közöttünk, ezt vállalom. Jelentős szemléletkülönbség van közöttünk, a jelenlegi gazdagok kormánya helyett azt gondolom, végre kellene az alacsonyabb keresetűekkel is foglalkozni.

Hozzáteszem, hogy az átlagos és az átlag alatti jövedelemmel rendelkezők mindannyian vesztesei voltak ennek az adó- és jövedelempolitikának. 230 ezer forint fölötti

jövedelemtől nyertese, az alatt mindenki vesztese volt ennek a jövedelempolitikának. Ezért kellett a bérkommandót létrehozni, hogy kigazdálkodják a vállalatok azt a pénzt – vagy ha nem gazdálkodják ki, akkor valaki kiverje belőlük –, aminek aztán az lett a vége, hogy esetenként úgy sikerült ezt elérni, hogy elbocsátottak munkatársakat, és az ő bértömegükből próbálták finanszírozni a többletet.

Ezt nem is viszem tovább, ha akarják, akkor egyszer ebben nyithatunk egy vitát, biztosan lesznek érvek, ellenérvek ebben a dologban. A spekulációs adó, az úgynevezett Tobin-adó, és amit önök be kívánnak vezetni, az nem ugyanaz, ezt szeretném pontosná tenni. Nem ugyanarról beszélünk, ez egy más típusú adóforma. Itt is bizonyos szempontból igaza van önnek, képviselő úr, hogy aki nagyobbakat utal, az majd többet fog fizetni, de az átlag, számlát vezető állampolgár számára ugyanúgy fog jelentkezni ez az adóforma is, ami csak azért jó, mert ez is számon kérhető, ha úgy tetszik, szétteríthető, mindenképp, aki számlát vezet, ez az adóforma meg fog jelenni valahogy.

A harmadik megjegyzésem: nyilvánvalóan önök jobban kommunikálnak, mint mi, ezt aláírom. Hiszen mindaz, amit a kommunikáció révén elérnek, az nagyon hosszú ideig – ha úgy tetszik – ebben az országban nem hagyta, hogy alapkérdések az asztalra kerüljenek, és ma is úgy vetődik fel sok kérdés, hogy elég azt mondani, hogy hát az elmúlt nyolc év. Ha az elmúlt nyolc évről beszélünk, akkor abban látni kell a különböző szakaszokat, és látni kell azt is, hogy mondjuk az elmúlt két év segítette-e az elmúlt nyolc év problémáinak a megoldásában vagy nem segített. Mindenki azt mondja, hogy amikor megkapták ezt az országot, ahhoz képest nem előbbre vitték, hanem nehezebb helyzetek tömkelegét teremtették, főleg gazdasági területen. De szerintem ezt vitassuk ki egy külön alkalommal, én nyitott vagyok arra, hogy megfelelő szakemberek részvételével lefolytassunk egy ilyen vitát, ha önöknek van hozzá kedve, itt, a nyilvánosság előtt jelzem, hogy szívesen napirendre tűzöm, ezt vállalom egy ilyen esetben.

Ha megengedik, ezt nem folytatom most tovább. A helyzeten nem változtatott, hogy én nem tartom megfelelőnek az adót, és ugyan Z. Kárpát képviselő úr elhatárolódott mindenkitől, én ebben az egy mondatában nem határolóm el tőle, hogy ha egy elemet tudnak arra mutatni, ami a válságadók áthárítása esetében azt bizonyítja, hogy azt nem hártották át a lakosságra, akkor legyenek kedvesek, és tegyék ki a kártyát az asztalra. Mert én pontosan emlékszem, hogy a banki válságadó kapcsán viszonylag rövid időn belül hogyan emelkedtek a különböző banki költségek a számlavezetési díjtól kezdve a tranzakciós és egyéb költségeken keresztül. Nem csak úgy általában, hanem konkrétan lehet ezt nyomon követni, és az összes többi esetben is. Tehát ezen én nem vitáznék, de ha mégis úgy gondolják, hogy van olyan érv, ami ezt cáfolja, akkor segítsenek a mi érvrendszerünkben, tegyék ki ezt az asztalra, és akkor erről váltsunk szót.

A magam részéről, ahogy ezt jeleztem, ezt a vitát befejeztem.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

Mindenkinek szót adok, aki szólni kíván, méltányosan, úgy, ahogy ez történt, de a magam részéről ezt a vitát nem fogom tovább folytatni. Úgy láttam, hogy még képviselő asszony jelentkezett, utána Z. Kárpát úr, aztán Fejér Andor képviselő úr és Szabó Zsolt képviselő úr, és utána, ha önök is úgy gondolják, itt nagyjából zárhatjuk is a megszólalásokat.

Képviselő asszony, parancsoljon!

MÁGORI JÓZSEFNÉ (Fidesz): A jelen lévő államtitkár úrtól szeretném kérdezni, hogy 11 millió telefonkészülék van Magyarországon, 400 milliárdot mondott, ami a lakossági költség ebben. Azt szeretném kérdezni, hogy tudják-e azt, hogy ebből a 11 millió készülékből mennyi a magánember tulajdona. Mert abból mindjárt ki fog sülni, hogy a 10 milliós

Magyarországon, ahol van 20 százalék gyerek, és egy csomó embernek két telefonja van. Tehát ez az iparág, üzletág nagyon közkedvelt történet, és akkor mindjárt meglátjuk, hogy hányfelé terítődik ez a bizonyos adó, ha terítődik, és ha nem terítődik, akkor – mivel szót még nem kaptak –, még mindig nem tudjuk, hogy a negyedik szolgáltató üzembelépése várhatóan milyen hatást kelt a percdíjakra és az sms-díjakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel, utána Fejér Andor képviselő úr, majd Szabó Zsolt alelnök úrral zárjuk a vitakört.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen. Mivel a vita egy kicsit elment az eredeti tárgytól, és nekem sem ez volt a célom, tehát úgy jöttem ide, hogy építő, konstruktív javaslatokat próbálok megosztani önökkel. Ezért csak az előterjesztő felé egy mondatban szeretném még egyszer megerősíteni és kérdezni, hogy van-e az eszköztárban egy olyan terv, amely egy modern informatikai alapon működő megfigyelőrendszer kiépítését most, a jelenben teszi lehetővé, nem a jövőben, tehát nem két-három év múlva, amely képes adott esetben a mostani tarifákkal, díjakkal összevetni a későbbieket. Nyilván kierjesztve ezt az egész szektorra, és vizsgálva azt, hogy egy áthárítás milyen fokon, milyen százalékos arányban valósulhat meg. Tehát van-e az eszköztárban ilyen, akár heti bontásra leszedhető eszközrendszer, gondolkodnak-e ezen, vagy pedig ezt a jövő feladataként tartják számon, mint ahogyan ez valamely képviselő szájából elhangzott.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Fejér Andor képviselő úré a szó, őt követi Szabó Zsolt alelnök úr.

FEJÉR ANDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Értem itt a vita vége felé, hogy most már nem kívánják meg nem kívánták, hogy ebbe a vitába belemélyedjünk, de korábban kellett volna, mindjárt az elején fölütni ezt a könyvet, és akkor erről az adótípusról kellett volna beszélni. (Z. Kárpát Dániel: Most, amikor visszadobjuk a ...) Képviselő úr, én meghallgattam önt, hogyha megteszi, hogy ön is, és utána gombot nyom, akkor nagyon hálás leszek önnek.

Most, amikor a labda visszakerül, és elkezd pattogni a másik térfélen, azért nem kárhoztathat bennünket. Mert ugye, most védjük a bankokat vagy szidjuk a bankokat – nem tudom –, merthogy áthárították a bankok a költségeket a fogyasztókra. Ugyanakkor mintha arra emlékeznék, hogy ezelőtt egy pár hónappal önök is felvetették ezt a retorikát, hogy azért veszteségesek a bankok, mert a válságadók tönkretették őket. Na most, ha a válságadót áthárították, akkor nem teheték tönkre a bankokat. Tehát próbáljanak már valamit legalább következetesen egy nyomvonalban végigvinni!

Említette elnök úr, hogy mindennek eredendő bűne az egykulcsos adó. Ha jól emlékszem, még a többkulcsos adó idejében is 25-30 százalékos feketegazdaságról és feketepiacról származó jövedelmekről beszéltünk, beszéltek önök is. Tehát akkor ez az eredendő bűn valahogy csak létezett, és mivel nem tudjuk megfogni jövedelemadó oldalról a vásárlókat, valahol meg kell fogni. Tehát valahol, ha máshol nem tudjuk, akkor a fogyasztás oldaláról kell. Ha tudnak olyat mondani, hogy hogyan tudjuk a jövedelmeket megadóztatni – de úgy emlékszem, hogy önöknek sem sikerült –, akkor azt gondolom, partnerekre találunk bennünk. Igen, deklaráltan elmondtuk, hogy mivel a jövedelmeket nem tudjuk megadóztatni olyan szinten, ahogyan kellene, ezért kénytelenek vagyunk a fogyasztás oldaláról adóztatni.

Képviselő úr, nem az IMF-ért van szüksége az államnak bevételre, hanem azért, hogy végre ne költsünk többet, mint amennyi a bevételünk. Ezt meg is fordíthatjuk: IMF nélkül is meg kell teremteni az ország stabilitását. De könnyű, tudom, jól hangzik kimenni és demagóg

mondatokat elmondani a médiában vagy akár lakossági fórumokon olyan embereknek, akik nem értenek a dolgokhoz.

Az is jól hangzik, hogy a gazdagok kormánya, de én emlékszem olyanra is, hogy volt szegénységpárti kormány, elnök úr, az sem gondolom, hogy jobb volt. Bebizonyosodott, hogy azért a szegénységpártiság egy olyan követendő út, amely komoly hosszú távon komoly eredményeket érhet el. Tudom, hogy fáj, az önök helyében nekem is nagyon fájna, hogyha azt mondanánk – uraim, önök is kormányoztak, nem is kevés ideig –, hogy az a 13 ezer milliárd forint adósságnövekedés volt, amelynek a kamatterhei több mint ezermilliárddal nyomják évente a költségvetésünket, azokat csak a bevételből lehet kifizetni, képviselő úr. Tehát ezeket a problémákat nem lehet lesöpörni úgy az asztalról, mintha nem léteztek volna. Akkor menjünk vissza 2010-re. Ha minden a legnagyobb rendben volt, miért kellett 2010 nyarán a válságadókat bevezetni? Még egy olyan költségvetése volt az országnak, amelyeket önök fogadtak el.

Tehát akkor, amikor visszafelé mutogatunk, vagy akár a másik fejére zúdíjtuk az esővizet, ha megpróbálunk csak egy picit őszintén és nem kizárólag politikai célok elérése érdekében megnyilvánulni, akkor azt gondolom, nem kell lemosolyogni a másikat, amikor azt mondja, hogy ott volt a ti nyolc évetek, és akkor sokkal tisztább szívvel lehetne rámutatni azokra a hibákra, amelyek bekövetkeztek az elmúlt két esztendőben. Ha meg politikai jellegű a célunk, és politikai hasznot akarunk zsebre vágni – bár gondolom, ebben a bizottságban nem sok babér terem egyikünknek sem –, akkor meg bizony vitázhatunk, és rossz néven vehetjük azt, hogy esetleg felütünk olyan oldalakat ebben a könyvben, amelyek nem igazán szimpatikusak számunkra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szabó Zsolt alelnök úré a szó, és körbenézek, de úgy látom, más jelentkezés nincs, utána kíméletlenül megadjuk az előterjesztőnek a reagálási lehetőséget.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen szót, elnök úr. A végére meghagytam egy adóáthárítás elleni érvet, ha szabad megfogalmaznom. A gondolat a Financial Times által sugárzott liberális gazdaságpolitikai alap, a piaci versenyből indul ki, amelynek tudjuk, hogy következménye a multirendszer a nagyság miatt, ami kialakult. Nagyon egyszerű a dolog: ha minden igaz, akkor három nagy szolgáltató van jelen pillanatban a piacon. Ha áthárítom ezt az értéket a klienseimre, a partnereimre, akkor egy árverseny jön létre, amiben én hátrányos leszek. Ha árkartellezek, abban az esetben az már a Gazdasági Versenyhivatal témája, az egyből ki fog derülni, hiszen minden szolgáltatónál látszik. (*Mágori Józsefné: Most is az van.*)

Ha van piaci verseny – és kell lennie, merthogy az EU ezt teszi kötelezővé számunkra –, akkor kizárt, hogy egy szolgáltató ezt át tudja hárítani, csak együttesen, és akkor abban a pillanatban pedig a Gazdasági Versenyhivatal témája a dolog, büntetési kérdéskör. Azt hiszem, ez egy logikus liberális gazdasági érv.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Azt hiszem, lefolytattuk ezt a jó vitát. Nekem azért üdvözlendő volt ebben Fejér képviselő úr megszólalása, és hogy ezt a vitát most megkoronázhassuk, megadom a lehetőséget az előterjesztőnek, hogy reagáljon. Én is tettem fel néhány kérdést, úgyhogy szeretném, hogyha az előterjesztő az összes képviselő, benne a képviselő asszony többször feltett kérdésére reagáljon, és utána fognak a frakciók dönteni.

Parancsoljon, államtitkár úr!

Reflexiók

BALOG ÁDÁM helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Picit túlmentünk a fogyasztóvédelem területén, de igyekszem azokra a kérdésekre is válaszolni, amelyek nem kimondottan fogyasztóvédelmi témájúak.

Onnan lehetne talán elkezdni a választ – ha megengedik, kicsit távolabbról indítok –, hogy miért van szükség ezekre az adóintézkedésekre. Magyarországon nehéz helyzet van. Van egy óriási államadósságunk, és az EU-tól, IMF-től függetlenül is az az érdekünk, hogy hosszú távon stabil, fenntartható pályán mozogjon a költségvetés. Ennek természetesen vannak hosszú távú tervezési lépései, ami azt jelenti, hogy az egészséges adóztatási struktúrát kell felállítanunk, ami hosszú távra képes biztosítani az egyensúlyt. Másrészt rövid távon is teljesítenünk kell azokat a lépéseket, amelyek megvalósíthatóvá teszik azt, hogy ez a költségvetés egyáltalán egyensúlyban legyen. Azt látjuk, hogy Magyarországnak olyan államadóssága van, ami a mi helyzetünkben, a mi szerkezetünkkel nagyon magas. Annyi pénzt költünk államadósságra, mint egészségügyre. Ez szerintem talán túl sok. Amikor dönteni kell abban, hogy milyen kiadási és bevételi intézkedéseket tegyünk – jelen esetben a bevételekről tudok természetesen szólni –, akkor olyan döntést kell hoznunk, ami megfelelően szélesen – ez már többször elhangzott – terheli a társadalmat, beleértve a vállalkozásokat és a magánszemélyeket, és ezáltal még elviselhető terhet jelent egy amúgy igen nehéz helyzetben.

Nagyon köszönöm azt a kérdést – zárójelben –, amikor azt kérdezték, hogy valahol tetszett-e már adóztatási ötlet bizottságban. Én még nem találkoztam vele, de én még csak két éve vagyok ilyen helyzetben, tehát lehet, hogy elődeimet is meg kellene interjúvolni.

Visszatérve a bevételi szerkezetre, a kormány azt a döntést hozta, hogy az egészséges bevételi szerkezet érdekében a magyar társadalmi sajátosságoknak és úgy általában a magyar helyzetnek megfelelő adóstruktúrát épít ki. Az szja-val és általában a munkát terhelő adókkal a probléma az, hogy Magyarországon ez kiemelt adóelkerüléshez vezet. Az Európai Unióban általában probléma az áfacsalás például, arányaiban legtöbbször az áfában csálnak az EU-27-ek körében, és ez nagyjából ki is van egyenlítve az egyes országok között, tehát átlagos áfacsalásról lehet beszélni. Magyarország egy dologban kiemelkedő – sok dologban kiemelkedő, de az adó vonatkozásában egy dologban nagyon kiemelkedő –, ez a munkát terhelő adók be nem vállalása. Mi ebben vagyunk kiemelkedően tehetségesek. Összehasonlításképpen: Szlovákiában harmadannyi a minimálbér vagy az alatti bér, mint nálunk, papíron. Nem gondolnám, hogy Szlovákia ennyivel fejlettebb lenne Magyarországnál. Csehországban egyhatoda a minimálbéren vagy az alatti béren lévő állampolgárok száma. Tehát nálunk a progresszív rendszernek egyszerűen nincs értelme, nincs mozgástere. Hogy ez miért alakult így ki, nekem nem tisztem elemezni, de a számok magukért beszélnek a mi szakértői elemzéseink szerint.

Ettől függetlenül adóbevételre szükség van az előbb elmondottak szerint, és itt egyet tudok érteni egyes elhangzott véleményekkel, a forgalmi, fogyasztási típusú adók azok, amelyek a lehető legjobban tudják megfogni az adóalapot, az adózót. Ennek nem örülünk, sokkal jobb lenne, hogyha nem kellene ilyen adókat kivetni és nem kellene adókat emelni, de nem vagyunk abban a helyzetben. Meg lehet tenni azt, hogy valamilyen módon még hitelhez jutunk, és még egy pár évig kihúzzuk kisebb-nagyobb hitelnövekedéssel, és egy picit úgy teszünk, mintha nőne a gazdaság, de ennek hosszú távon, sőt középtávon sincs semmilyen értelme. Tehát nincs mást tenni, mint a megfelelő széles bázist érintő intézkedéseket meghozni, ilyen például ez a telekommunikációs szolgáltatási adó is.

A kérdéseikre áttérve, ha valamit kihagynék, akkor kérem, jelezzék, de nagyon sok minden merült fel. Előfizető alapú adó nyilván az USA-ban van, ahogy ezt képviselő úr helyesen megjegyezte. Megmondom őszintén, Ukrajnáról most hallottam először, de van például Máltán is ilyen típusú adó, vagy pedig Horvátországban is van ilyen jellegű adó, és több helyen van olyan adó, ami mondjuk nem a telekommunikációs szolgáltatást, de

valamilyen fogyasztást adóztat. Ez mindig a helyi sajátosságoknak megfelelően alakul ki. Az északi országok, mondjuk Dánia, Norvégia Finnország azok, amelyek általában az indirekt adók, a közvetett adók kimunkálásában élen járnak. Náluk jelent meg először a népegészségügyi típusú adóztatás gondolata, és kicsit másfelé mentek, mint mi, de nagyon sokféle-fajta fogyasztási adó létezik. Az, hogy Magyarországon az elmúlt húsz év alapján még viszonylag kicsi tapasztalatunk van az adórendszerben, az nem jelenti azt, hogy mások ilyenekkel nem próbálkoztak vagy nem próbálkoznak.

Nagyon szomorú lennék, hogyha a telekommunikációs cégeknek a számlázási rendszer fejlesztése ekkora gondot jelentene. Úgy gondolom, ez nehéz lesz nekik, tehát nem gondolom azt, hogy ez valami pár perces ujjgyakorlat, ez egy feladat, amit meg kell oldani. Több megbeszélést folytatunk ebben a kérdésben, külső-belső szakértőkkel. Úgy gondoljuk, hogy a feladat azért vállalható.

A negyedik mobilszolgáltatóra vonatkozó kérdésre vonatkozóan arról tudom tájékoztatni képviselő asszonyt, hogy mivel még nincs piacon, és nincsenek bevételi tervek, úgy értem, hogy forgalmi tervek vele kapcsolatban, nem tudtuk beszámítani az adó számításába, hogy mennyit jelent majd az adóteher vonatkozásában a belépése.

Szerintem nagyon fontos kérdés a nem szándékozott hatások elkerülése, ilyen például a back-office munkatársak telefonálása, a telefonközpontok kezelése vagy pedig a self-service centerek, illetve szolgáltatási központok mentesítése. Ez valóban Magyarországon viszonylag népszerű, ha nem is iparág, de viszonylag jó helyszín ezekre a tevékenységekre. Tekintettel arra, hogy az üzleti előfizetések limitálva vannak 2500 forintban, úgy vélem, hogy egy telefonközpontnál havi 2500 pluszki költség nem egy túlzott megterhelés egy vállalat számára, ha összevetjük azzal, hogy időközben a munkát terhelő adókat csökkentjük, és ahogy megjegyzésre is került, ezek viszonylag jobban fizetett munkatársak, tehát abban, hogy őket ez kiemelten érintené, nem látunk nagy problémát.

Az áfa- és egyéb adóhatásokkal természetesen számoltunk, alapvetően a legközvetlenebb hatása a társasági adóban szokott lenni, hiszen az érintett cégnek ezt el kell számolni ráfordításként, ami csökkenti a társaságiadó-alapjukat. Megjegyzem, ez elég jó mérőszám arra, hogy mennyire hárítják vagy nem hárítják át az adót, de ezekkel természetesen számoltunk, és a szükséges csökkentéseket – amennyiben szükséges – bevittük a költségvetésbe, illetve a számításokba, a költségvetésben majd később lesz, amikor ennek meglesz a költségvetési lába, akkor fogjuk szerepeltetni.

Az idős hozzátartozók, nyugdíjasok kérdése. Megmondom őszintén, ez nagyon érzékeny kérdés, és mi is nagyon sok időt fordítottunk arra, hogy ezt a kérdést kezeljük, mérjük. A számok alapján, amit láttunk, azt lehetett látni, hogy azért a nagy többség, az előfizetők egy nagyon nagy része nagyon keveset telefonál. Tehát itt az előfizetési szokás meglehetősen exponenciális, és van egy, hogy jól megfogható, az talán túlzás, de egy széles, 15-20 százalékos réteg, akik nagyon keveset telefonálnak. Azt feltételezzük, hogy amennyiben itt egyáltalán áthárítás történik, amit nagyon kétlek, hogy egy telekommunikációs szolgáltató a keveset fizető réteget akarná terhelni, hiszen egyből elmegy, tehát ennek különösebb értelmét nem látom, de még ha így is lenne, ami szerintünk nem lehetséges, akkor is őket bizonyos percszámig mentesítjük.

Az adóelméleti kérdés, hogy az szja jelenti tradicionálisan az állami bevételeket. Értem a megközelítést, és van is benne igazság, ezt úgy megszoktuk, úgy benne szokott lenni az elmúlt húsz évben az szja-bevétel a bevételek között, úgymond stabil és nagy összegnek tűnik, hiszen valóban a 13 ezer milliárdos összes adóbevétel közül egy majd kétezer milliárdos tétel volt korábban, de ahogy elmondtam, ez egy óriási adóelkerüléssel párosult. Amikor elkezd feketedni a pénz, akkor annak vannak kihatásai az áfára, az adómorálra, általában a szereplők adótudatosságára. Majd mi itt, az asztal körül mindannyian számlát

kérünk minden egyes esetben a boltban, akkor lesz tökéletes adórendszer, és akkor lehet megfelelően tervezni. Bocsánat a kitekintésért, ez csak egy zárójeles megjegyzés lett volna.

Áthárítást vizsgáló csapatra vonatkozott Z. Kárpát úr egyik fontos kérdése. Mi úgy látjuk, hogy az NMHH-nak azért vannak olyan jogosítványai és olyan tudása – egy épülő tudása, nem mondhatom, hogy csak a jövőben lesz, hiszen már egy ideje működik, tehát egy egyre épülő tudása –, ami viszonylag pontos információkat tud majd jelezni ezzel kapcsolatban. Ha plusz törvénykezés kell még ennek vonatkozásában, akkor azt majd megfontolja az illetékes kormányzati szerv.

Képviselő asszony kérdezte a statisztikákat. Úgy látjuk, hogy összességében majdnem 14 millió előfizetésről beszélünk. Nem biztos, hogy mindegyik élő előfizetés, de statisztikai értelemben 14 millió előfizetésről beszélünk. Ebből majdnem 12 millió a lakossági, a maradék, értelemszerűen kicsit több mint 2 millió az összes üzleti. A mobilok vonatkozásában a számok úgy néznek ki, hogy összesen 11 millió, a lakosság 9,5 millió, az üzleti 1,5 millió. Vezetékes 2,9 millió, ebből lakossági 2,3 millió, üzleti körülbelül 600 ezer. Becslések vannak benne, tehát nem biztos, hogy teljesen pontosak a számaink, de a nagyságrend elég pontosan ez.

Még egy olyan pont volt, ami tényleg nem idetartozik, de szeretnék rá kitérni, mert megjegyzés hangzott el erre vonatkozóan, a bérkompenzáció sikerével kapcsolatban. Azét most már 75 százalékban megvalósultak a bérkompenzációs lépések, statisztikai értelemben jelentős elbocsátásokról nem tudunk beszámolni, tehát számunkra ez meglehetősen sikeres intézkedésnek lett értékelve.

Nagyon-nagyon sok apró kérdés, vélemény volt, én igyekeztem kiemelni azokat, amik számot vagy olyan tudást, információt igényelnek, amelyek esetleg nekem rendelkezésemre állnak, és önök pedig kérdezték. A nagyon politikai jellegű kérdésekre, ha nem haragszanak, nem reagálnék. Ennyi lenne, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Önökre való tekintettel is szavazni fogunk, mert a költségvetési bizottság várja önöket, és nem akarjuk teljesen megbénítani a bizottság munkáját. Úgy vélem, minden érv és ellenérv elhangzott. Külön örülök, hogy nem ment bele további megjegyzésekbe, mert esetleg még válaszoltunk volna egy-két dologra, és akkor nem tudna elmenni a költségvetési bizottsághoz, de most akkor ezt a lehetőséget megteremtjük azáltal, hogy dönteni fogunk az általános vitára való alkalmasságról.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

Aki az előterjesztést általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* 12 igen szavazat. Aki nem tartja általános vitára alkalmasnak a előterjesztést, kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* 5 nem szavazat. Tartózkodás nem volt, a bizottság meghozta a döntését.

Többségi, kisebbségi előadót kívánnak-e állítani? Kisebbségit biztosan. Ki lenne a többségi előadó? *(Zsigó Róbert: Mágori Józsefné képviselő asszony.)* A többségi véleményt Mágori Józsefné képviselő asszony mondja el, kisebbségi előadónak Tóth képviselő urat javasolnám, aki illő módon az összes többi megjegyzést is bele fogja foglalni, és ez valamikor hajnali 2 óra magasságában várható a parlamentben, úgyhogy jó munkát kívánok a képviselőknek ehhez.

Államtitkár úr, osztályvezető úr, köszönjük szépen.

A termékek piacfelügyeletéről szóló T/6945. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Haladunk tovább: a termékek piacfelügyeletéről szóló törvényjavaslat, a T/6945. számú előterjesztés következik. Köszöntöm az újabb előterjesztőket. A feladatunk ugyancsak az, hogy meggyőződjünk az általános vitára való alkalmasságról, és arról

döntünk. Ha az én forgatókönyvem nem csal, akkor Szomori Béla főosztályvezető úr képviseli a kormányt.

SZOMORI BÉLA főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, jó napot kívánok tisztelettel a bizottság tagjainak.

ELNÖK: Úgy fogunk haladni, mivel kevésbé látom problematikusnak az előterjesztést, hogy kérünk egy rövid szóbeli kiegészítést, azt követően lefolytatjuk a vitát és döntünk az előterjesztés általános vitára való alkalmasságáról.

Öné a szó, főosztályvezető úr.

Szomori Béla főosztályvezető (NGM) szóbeli kiegészítése

SZOMORI BÉLA főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): A termékek piacfelügyeletéről szóló T/6945. törvényjavaslat célja, hogy a forgalomba szánt, és a már forgalomban lévő, a közösségi jog hatálya alá tartozó, élelmiszernek nem minősülő, tehát non-food termékek megfeleljenek az egészség, a biztonság és más közérdekre vonatkozó követelményeknek, garantálva egyúttal a belső piac zavartalan működését, és egységes keretet biztosítva a piacfelügyelet számára.

További cél annak biztosítása, hogy a veszélyes termékek, valamint azok a termékek, amelyek nem felelnek meg a jogszabályi előírásoknak, ne kerülhessenek forgalomba, illetve a már forgalomban lévő veszélyes termékek vonatkozásában a piacfelügyeleti hatóságok egységes szempontok alapján korlátozó intézkedéseket foganatosítsanak. A törvényjavaslat meghatározza továbbá a piacfelügyeleti hatóságok szorosabb együttműködésének és kölcsönös tájékoztatásának folyamatát, jogi alapját és általános elveit.

A törvényjavaslat továbbá a termékek forgalomba hozatalának, forgalmazásának, üzemeltetésének és rendelkezésre bocsátásának általános piacfelügyeleti szabályaira, feltételeire, a piacfelügyeleti eljárás általános módjára, a gazdasági szereplők kötelezettségeire vonatkozóan tartalmaz előírásokat, egyben kiegészíti és egységesíti a már létező piacfelügyeletre vonatkozó rendelkezéseket.

A törvényjavaslat az általános piacfelügyeleti keret megteremtését célozza, a piacfelügyeleti eljárásra és a piacfelügyeleti hatóságok tevékenységére vonatkozó általános szabályokat tartalmazza, elősegítve a vonatkozó közösségi normák alkalmazását és végrehajtását. Tárgya a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93. EGK-rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 765/2008. EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben – a továbbiakban rendelet – lefektetett előírások végrehajtása, a rendeletnek történő jogszabályi megfelelés biztosítása.

A rendelet a piacfelügyeletre vonatkozó részében a „lex specialis” elvének alkalmazásával egy bonyolult, többlépcsős szabályozási hierarchiát hoz létre a közösségi jog rendszerében, amelynek három szintjét a rendelet, az általános termékbiztonságról szóló 2001/95. EK-irányelv és az egyes termékirányelvek jelentik. A rendelet előírásai abban az esetben alkalmazandók, ha más közösségi harmonizációs jogszabályok nem tartalmazznak a rendeletben meghatározottakkal megegyező célkitűzésű vagy hatályú egyedi speciális rendelkezéseket. Ez az elv a törvényjavaslatban is érvényesül.

Hazánkban több törvény és kormányrendelet is tartalmaz piacfelügyeleti eljárásra vonatkozó szabályozást, azonban ezek nem alkotnak egységes rendszert, nem egységesek a hatósági eljárások elvei, egymáshoz való viszonyuk nem rendezett, illetve egyes rendelkezéseik a rendelet alapján módosításra szorulnak, és ezt a szükséges módosítást hajtja végre a törvényjavaslat.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát az előterjesztésről. Ki kíván szólni? *(Nincs jelzés.)* Akkor én megtörném a néma csöndet, alelnök úr, kérek szót.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Öné a szó, elnök úr. Parancsoljon!

Hozzászólások

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Mint egy rossz színdarabban, a végén kezdem, lelőve a poént. Általánosságban egyetértünk az előterjesztő által megfogalmazottakkal. Abban, amit most főosztályvezető úr az előterjesztés céljaként elmondott, nincs vita közöttünk. Ha egy picit lebontjuk elemeire, akkor kifejezetten örülünk annak, hogy a forgalmazáshoz kötődő alapvető biztonsági és megfelelőségi követelmények megfogalmazása megtörténik az előterjesztésben. Örülünk annak, hogy ehhez kapcsolódva a CE-megjelöléshez kötődően is tartalmi kérdésekkel foglalkozik az előterjesztés. A hatósági piacfelügyeleti tevékenység ellenőrzése, intézkedés, az ezzel való együttműködés kötelezettsége úgy vélem, helyes, hogy szerepel benne, és folytathatnám a sort. Tehát ilyen értelemben az előterjesztés tartalmában van egyetértés közöttünk.

Három észrevételt szeretnék tenni, és majd egy értelmező kérdést is feltenni. Az észrevétel vonatkozik arra – és ez támogató észrevétel – hogy ebben az előterjesztésben használt fogyasztói fogalom összhangban van a fogyasztóvédelmi törvényben megfogalmazott fogyasztói fogalommal. Ez már annak a folyamatnak – úgy vélem – az egyik jele, amit a bizottság maximálisan képvisel, hogy egységesíteni kell a különböző előterjesztésekben vagy jogszabályokban használt fogalmi rendszert, ezáltal könnyebbé tenni mind az alkalmazónak, mind pedig a jogalanynak az adott előterjesztést.

A második megjegyzésem: fontos, ami a megfelelőségértékelési eljárásra vonatkozik, hogy csak ezt követően hozható forgalomba vagy forgalmazható a termék.

Van egy kérdésem, egy értelmező kérdésem. Ott, ahol a piacfelügyeleti hatóságok büntetésre vonatkozó megállapítása van, hogy 15 ezer forinttól 500 millió forintig, illetve 15 ezer forinttól 2 milliárd forintig terjedhet a büntetési tétel, és ezt kiegészítik egy megjegyzéssel, hogy a piacfelügyeleti hatóságok minden esetben bírságot szabnak ki, kivéve, ha a kis- és középvállalkozásokról szóló törvény eltérően nem rendelkezik. Ezt inkább értelmezőleg szeretném kérdezni, hogy ez mit jelent pontosan, hogy a törvényben esetleg valamilyen felmentés vagy más irányú megfogalmazásra van-e lehetőség. Az értelmezőség kedvéért kérdezem, hogy ebben legyen szíves segíteni.

Összegezve pedig magam és a frakcióm álláspontját jelezve támogatjuk az előterjesztést, fontosnak gondoljuk, hogy magas színvonalú piacfelügyeleti hatósági tevékenység valósuljon meg Magyarországon. Fontosnak gondoljuk, hogy a hatósági eljárások elvi alapjait megfogalmazzuk, rögzítjük, és ezzel hozzájárulunk ahhoz, jogalkalmazásban ennek egy értelmezhetőbb, könnyített, átlátható megoldása legyen, illetve az információcsere elvárását, erősítését ugyancsak fontos elemnek tartjuk, úgyhogy összességében támogatjuk.

Volt még egy felvetés, az OKSZ, az Országos Kereskedelmi Szövetség elküldött hozzánk egy levelet, amelyben – úgy vélem – inkább értelmezésként vagy dilemmaként vetődik fel két tétel. Nem tudom, hogy főosztályvezető úr ismerik-e ezt a levelet, én ebből két elemet szeretnék csak jelezni, és mindkettő egy témakörben jelenik meg, és esetleg ebben is a közös gondolkodás jegyében valamifajta választ tudnának adni.

Az OKSZ véleménye szerint a kisvállalkozások esetében problémát okozhat az, hogy megfelelő szakinformációk hiányában nem tudják ellenőrizni, hogy a gyártó vagy importőr jelölési, tájékoztatási és dokumentációs kötelezettségének a megfelelő teljesítése megtörténik-

e. Ugyanez vonatkozik a második kérdésben a pótlásra, hogy ugyancsak vajon a kkv-k ezt a pótlást el tudják-e végezni. Tehát tulajdonképpen ez a két megjegyzésem volt a támogató megjegyzések mellett, az egyik a kkv-kra vonatkozó törvényhez, a büntetési tételekhez kötődő, a másik ez a két OKSZ-es megjegyzés.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Visszaadom elnök úrnak az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további szándék a frakciók részéről, hogy akár az általános vitához való viszonyukat vagy akár az előterjesztéshez kapcsolódva bármilyen információs igényüket jelezzék. *(Nincs jelzés.)* Ilyen nincs, akkor úgy vélem, hogy az előterjesztőé a szó. Kérek egy reagálást, majd azt követően a bizottság dönteni fog az általános vitára való alkalmasságról.

Reflexiók

SZOMORI BÉLA főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm az észrevételeket, elnök úr. A kkv-vel kapcsolatos kérdésre vonatkozóan a kis- és középvállalkozásokat első körben kötelezéssel lehet sújtani, tehát büntetni nem, erre vonatkozott a szabályozás. Az OKSZ észrevételeire pedig Boldizs József kollégám, a fogyasztóvédelmi osztály munkatársa fog röviden reagálni.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

BOLDIZS JÓZSEF szakreferens (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Leültünk az OKSZ-szel, miután a javaslatot megtette, és úgy értékeljük, hogy a javaslatok közül támogatható a pótlásra vonatkozó javaslat, tekintettel arra, hogy a forgalmazónak nincs rálátása arra vonatkozóan, hogy ha például egy használati, kezelési útmutatót nem ad oda a gyártó, akkor azt a forgalmazó nem tudja pótolni, mert nem tudja pontosan, hogy mi kerüljön bele. Ebből következően a törvényjavaslatot azzal fogjuk kiegészíteni, hogy a forgalmazónak jogosítványt adunk arra vonatkozóan, hogy erről a pótlásról gondoskodjon, a gyártóval felvegye a kapcsolatot, és miután ez megtörtént, akkor a terméket forgalmazhatja.

A másik esetben, amikor a teljesítésről volt szó, ezt tulajdonképpen nem támogatnánk, tekintettel arra, hogy a forgalmazónak is oda kell figyelni arra, hogy milyen terméket forgalmaz. Nagyon kevés olyan előírást írtunk elő a forgalmazó részére, amit neki figyelnie kell. Az egyik ilyen, hogy a gyártó neve és címe legyen a terméken, a használati, kezelési útmutatón legyen rajta, hogy ha azt kell adni. Legyen a terméken termékazonosító, és legyen rajta arra vonatkozóan információ, hogy a terméket hol gyártották. Körülbelül öt ilyen tétel van, amit a forgalmazónak meg kell néznie, és igenis figyelnie kell. Tehát ebben a dologban megfontoljuk az OKSZ javaslatát, mert a forgalmazónak is felelőssége van arra vonatkozóan, hogy ha nincs rajta a gyártó neve, címe, akkor azt a terméket ne forgalmazza, merthogy ezt az információt mindenképpen meg kell adni a fogyasztónak. Nagyon kevés az ilyen jellegű információ, tehát ezt még megfontoljuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen a reagálást és a kiegészítést. Gondoskodunk arról, hogy ha másképp nem, akkor a jegyzőkönyvön keresztül az OKSZ találkozzon ezzel a reagálással, és a maguk számára a saját működésüket tudják hatékonyabbá tenni.

Határozathozatal

Hallottuk a reagálást, döntsünk az általános vitára való alkalmasságról. Aki az előterjesztést általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag általános vitára alkalmasnak találta, köszönöm szépen a bizottsági tagoknak a döntését.

Csak egy kérdés van, hogy a bizottság kíván-e előadót állítani, és az ki lesz, hiszen nincs többségi, kisebbségi vélemény, hanem egy előadóval ezt letudjuk. *(Zsigó Róbert közbeszólása..)* Alelnök úr nagyon kedves. Mondja, hogy csak az elnök szól hozzá, ezért, ha van előadó, akkor... *(Zsigó Róbert: Nem, bocsánat, nem azt mondtam. Azt mondtam, hogy ilyenkor az elnök szokta elmondani a bizottság egységes véleményét.)* Jelzi az elnök, hogy nem elvi, hanem gyakorlati szempontból mérlegelnie kell a dolgot. Most fogadjuk el azzal, hogy igen, az elnök vállalja, hogy az izgalmas vitát és annak döntését képviseli a parlament plenáris ülésén, a többit meg majd menet közben elrendezzük, köszönöm szépen.

(A kormány képviselőihez:) Úgy vélem, önökkel ezt a napirendi pontot megbeszéltük, köszönöm szépen az érdemi részvételüket.

A Büntető Törvénykönyvről szóló T/6958. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Megyünk tovább, néhány kolléga – azt hiszem – viszonylag régóta vár arra, hogy a napirend keretében megtárgyaljuk a büntető törvénykönyvről szóló törvényjavaslatot, ez a 3. napirendi pont, T/6958. szám alatt. Ha jól látom, államtitkár úr vesz részt a bizottság ülésén, a forgatókönyvem szerint Gáva Krisztián helyettes államtitkár úr és Miskolczi Barna főosztályvezető úr képviseli az előterjesztőt. Hasonló módon járunk el, ahogy ezt korábban, a többi előterjesztésnél tettük, arra kérem önöket, hogy egy szóbeli kiegészítésben – amennyiben van mód rá, akkor a fogyasztóvédelemhez kötődően – tegyék meg az előterjesztést, azt követően lefolytatjuk a vitát, majd döntsünk az általános vitára való alkalmasságról.

Az előterjesztőé a szó, önök következnek.

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM) szóbeli kiegészítése

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Röviden általánosságban beszelnék a törvényjavaslatról, utána pedig a főosztályvezető úr a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos, kifejezetten erre vonatkozó rendelkezésekről beszélne.

Röviden a büntető törvénykönyvről szóló, 1978. évi IV. törvény 1979-es hatálybalépése óta több száz alkalommal módosult, ebből a jogalkotó az elmúlt három évtizedben több mint 90 alkalommal módosította, tíznél is több alkotmánybírósági határozat érintette. Ezek a változások több mint 1700 rendelkezést módosítottak, vezettek be, illetve helyeztek hatályon kívül. A módosítások nagy számára vezethető vissza, hogy a különböző kormányzatok eltérő büntetőpolitikai irányvonalat követtek, és alakították át ezzel kapcsolatban a büntető törvénykönyvet. Így a módosítások révén a törvény eredeti rendszerét mára jelentősen átforgalmazták, sok helyen inkoherencia tapasztalható a szerkezetét és tartalmát tekintve is.

A javaslat úgy hoz jelentős változásokat, hogy ugyanakkor jelentős dogmatikai szakítást a hatályos Btk.-val kapcsolatban nem fogalmaz meg, azokat a problémákat azonban, amelyek a számos módosítás következtében az egység megbontásából fakadnak, végső soron csak egy új kódex tudja megoldani. Ezért döntött a kormány úgy, hogy egy új büntető törvénykönyvet készített el, amelynek eredménye a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium munkája folytán most önök előtt van.

A javaslat három részből áll, megtartja az általános részt, a különös részt, illetve a záró rendelkezéseket. A legjelentősebb módosítások a különös részben tapasztalhatók az egyes

tényállásokkal kapcsolatosan, de az általános részben is számos újítás található. A részletesebb ismertetéstől eltekintenek, és főosztályvezető úr kifejezetten a fogyasztóvédelmi tényállásokról beszélne.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

Dr. Miskolczi Barna főosztályvezető (KIM) szóbeli kiegészítése

DR. MISKOLCZI BARNA főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt arról szeretnék szólni, hogy a fogyasztók érdekeit és a gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekményeket immár külön fejezet szabályozza, mert úgy gondoltuk, hogy a XXI. század Btk.-jában egy ilyen külön fejezettel kell súlyt adni azon bűncselekményeknek, amelyek e fejezet alá tartozhatnak.

Elsősorban ezek a bűncselekmények a tisztességes gazdálkodás kereteit és a tisztességtelen piaci, illetve kereskedelmi gyakorlat követelményeit sértik. Jól elkülöníthető jogi tárgyokról van itt szó, és ezekre figyelemmel kellett külön fejezetbe tennünk ezeket a különös részi tényállásokat. Az, hogy ezt külön fejezetben fogalmaztuk meg, fokozott hangsúlyt is jelent, előrelépést jelent az új büntető törvénykönyvben, nem csak a hangsúly miatt, hanem azért is, mert így jobban áttekinthető a törvényi szabályozás. Vannak azonban olyan különös részi tényállások, amelyek nem csak egy jogtárgyat sértenek, hanem többes jogtárgysérelem is felmerülhet. Ilyen például az egészséget veszélyeztető bűncselekmények közül az egészségügyi termékhamisítás vagy az ártalmas közfogyasztási cikkel való visszaélés, ezek abban a fejezetben nyertek elhelyezést továbbra is, noha mindkét fejezet jogtárgyait sértik, de ha felállítunk itt egy hierarchiát, akkor látjuk, hogy azokat a bűncselekményeket, tehát az egészséget veszélyeztetőket jobban sértik, inkább illeszkednek oda.

A továbbiakban az új Btk.-ban nem kapna helyet a vásárlók megkárosításának a vétsége. Álláspontunk szerint nem biztosítja a fogyasztók hatékony védelmét, ha minden kisebb jellegű megkárosító tevékenység kriminalizált magatartás lenne. Ennek az a jelentősége, hogy bár sokan azt mondják, hogy a büntető törvénykönyv a zárókö meg az ultima ratio, és a legszigorúbb rendelkezéseket tartalmazza, azonban a kodifikációs elveink között megjelenő hatékonyságot szolgálja jobban az, hogyha bizonyos bűncselekményeket nem vonunk a büntetőeljárás mindenféle eljárási garanciákkal körbevett rendszere alá, hanem egy azonnali, és egyébként a pénzbüntetésnél sokkal magasabb összegű, tehát ennél fogva tulajdonképpen szigorúbb szabálysértési bírságot szabnak ki a bűncselekményre, és nem kell éveket várni, mert a büntetőeljárások azért évekig is tarthatnak, sőt tartanak is sajnos.

A fogyasztóvédelemről szóló törvény és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2008. évi törvény, a fogyasztóvédelmi jellegű bűncselekményeket vizsgálta fölül, de ezek a büntetőjogi rendelkezéseket nem érintették, tehát nem követte le őket a büntető törvénykönyv módosítása. azonban ezeket a törvényeket vettük alapul. A büntető törvénykönyvbeli módosítások elsősorban terminológiai pontosításokat jelentenek, de emellett megjelenik természetesen a következetesség tétele, illetve a korszerűsítés is, hiszen számos uniós jogforrást is figyelembe kellett vennünk.

Pár szóval az egyes bűncselekményekről. A rossz minőségű termék forgalomba hozatala körében a javaslat a hatályoshoz képest az elkövetési magatartásokon változtat, elhagy bizonyos elkövetési magatartásokat, amelyeket viszont más tényállásokban lefed a Btk. Ezt a következetesség tétele és az egyszerűsítés jegyében hajtottuk végre, tehát hogy ugyanazok az elkövetési magatartások több helyütt ne szerepeljenek. Tehát ahol le van fedve már, azt máshol ne kelljen büntetni, ez a gyakorlatban okozott problémákat.

Azok a fordulatok, hogy bizonyos elkövetési magatartások „az ez iránt intézkedik”, ezek ilyen előkészületi cselekmények, amelyek átkerültek oda, ahol az előkészületeket büntetjük, ott az előkészületek körében jól kezelhetők.

A rossz minőségű termék fogalmánál változtatás történt. A jelenlegi értelmezés arra korlátozódhat, hogy rossz minőségű az a termék, amely rendeltetésszerűen nem használható vagy használhatósága jelentős mértékben csökkent. A hatályos törvény szerint nemzeti szabványra történő utalás is van, de ez 2002. január 1-je óta már nem létezik, ugyanakkor viszont EU-s jogforrások bejöttek, tehát ennek megfelelően alakult a rossz minőségű termék fogalma.

A tényálláshoz kapcsolódó értelmező rendelkezés meghatározásakor megállapítható, hogy napjainkban a fogyasztóvédelem fő hangsúlya a fogyasztó élete, egészsége biztonságának a védelmére helyeződik, tehát a rossz minőségű termék fogalmának meghatározásakor elsődleges szempont, hogy az nem felel meg a termékre vonatkozó biztonságossági, illetve bizonyos esetekben, például az élelmiszerek esetében a minőségi követelményeknek. A rossz minőségű terméknel a javaslat a hatályos szabályozással egyezően állapítja meg a cselekmény súlyosabb minősülésének a feltételeit, és meghagyja a gondatlan alakzatot, illetve az előkészületi magatartások büntethetőségét is. Egyébként jelzem, hogy itt azért megint egy hangsúlyt tesz ezekre a fogyasztóvédelmi bűncselekményekre, ugyanis csak a legsúlyosabb bűncselekményeknél büntetendő a gondatlan elkövetés és az előkészület.

Új büntethetőséget megszüntető okot is megállapít a javaslat, nem lesz büntethető az elkövető, hogyha amikor tudomást szerez a termék rossz minőségéről, akkor mindent megtesz azért, hogy a rossz minőségű termék a birtokába kerüljön.

A korszerűséget képviseli az az intézkedés, ami szerint a minőség hamis tanúsítása tényállás elnevezése módosul a megfelelőség hamis tanúsítására. A jogi tárgy itt az az osztársadalmi érdek, hogy a forgalmazásra szánt termékek előírt követelményeknek való megfelelősége a valóságnak megfelelően kerüljön megállapításra.

A fogyasztó megtévesztése tényállásában a javaslat egy új alapesetet vezet be, a jövőben ugyanis büntetendő lesz annak a cselekménye is, aki szervezett termékbemutatón különleges árkedvezmény vagy árelőny meglétéről vagy nyerési esélyről megtévesztésre alkalmas tájékoztatást ad. A gyakorlatból jelezték a jogalkalmazók, hogy az utóbbi időben – de hát ezt lehetett érezni egyébként, és a sajtóban is számtalan ilyen esetről lehetett olvasni – megszorodtak azok az esetek, amikor főleg kiszolgáltatottabb helyzetben lévő idős emberek sérelmére követték el ezeket a bűncselekményeket, és mivel úgy gondoltuk, egy ilyenfajta társadalmi jelenségre a büntetőjognak reagálnia kell, ezért született meg ez az új alapeseti tényállás. Ez egyébként egy előrehozott védelmet jelent a csaláshoz képest, másutt próbáltunk ezeknek gátat szabni az új büntető törvénykönyvben, de megint csak a fogyasztóvédelem súlyát próbáltuk azzal hangsúlyozni, hogy itt megvalósult ez az előrehozott csalási tényállás, azzal egyébként, hogy ha a csalás törvényi tényállási elemei megvalósulnak, és mondjuk az elkövetési értékre tekintettel súlyosabb minősülés alá esne, hogyha csalásként értékelnék, akkor természetesen a csalást kell megállapítani.

A fogyasztó megtévesztése bűncselekménynél annyi változás történt még, hogy „az áru kelendőségének felkeltése érdekében” nevű célzat helyett – vagy inkább annak elavultsága okán – „az áru értékesítése érdekében” fordulatot igyekszünk támogatni és bevezetésre javasolni.

Új minősített eset is bevezetésre kerülne, a cselekmény súlyosabban minősülne, hogyha a (2) bekezdésben meghatározott cselekményt az áru egészségre és a környezetre gyakorolt hatásával, veszélyességével, kockázataival vagy biztonságosságával kapcsolatos jellemzőivel összefüggésben követik el. Nagyon sok példa van erre a gyakorlatból, nagyon-nagyon sok ilyen jogesetet lehetett tapasztalni, erre is reagálni kellett az előkészítőknél.

Az áru lényeges tulajdonságai közül csak azokat tartja fenn a javaslat, amelyek a fogyasztót az ügyleti döntés meghozatalában erősen motiválják, és más bűncselekmények körében nem kerülnek értékelésre. Ez ismét a következetességet igyekszik erősíteni az új büntető törvénykönyvben.

Újdonság, hogy a versenytársak védelmét szolgáló tényállások közé illeszti a javaslat az üzleti titok megsértése bűncselekményét. Az üzleti titok a gazdasági titok körébe tartozik, de a tisztességtelen piaci magatartások egyik leggyakoribb előfordulási formája az áru hamis megjelölésével együtt, ezért úgy gondoltuk, hogy ebben a fejezetben történő elhelyezése indokolt. Itt egyébként az úgynevezett klasszikus ipari kémkedésekre kell gondolni.

A versenytárs utánzása tényállás meghatározásakor az elkövetési magatartásokat az áru hamis megjelölésének a hatályos rendelkezéseivel egyezően állapítja meg a javaslat, de lényeges változtatást hajt végre, amikor a törvényi tényállást kiegészítő jelleggel állapítja meg. Az áru hamis megjelölésének és az iparjogvédelmi jogok megsértésének az elhatárolása okozott problémát. Itt a jövőben, amennyiben az utánzás bejegyzett oltalom által védett jogokat sért, tehát oltalombitorlásról van szó, akkor az iparjogvédelmi jogok megsértése állapítandó meg, hogyha pedig a jellegzetes külsejű, csomagolású, megjelölésű áru nem áll iparjogvédelmi oltalom alatt, de a fogyasztók számára az adott jellegzetességgel vált ismertté, akkor e bűncselekmény lesz megállapítható. Ez egyrészt a következetességet, másrészt az egyszerűséget szolgáló módosítás, és szintén üdvözlí a gyakorlat.

A versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési vagy koncessziós eljárásban tényállása nem változott, de ehhez is büntethetőséget megszüntető ok, illetve korlátlan enyhítés kapcsolódik. Ennek pedig az az oka, hogy rendkívül nehezen detektálható látens bűncselekményről van szó, és sokkal nagyobb érdek fűződik a kartellek felszámolásához és felszámolásához, mint az elkövetők megbüntetéséhez.

Az utóbbi időben fölmerült több alkalommal, hogy a fogyasztói csoportokat valamilyen módon kellene büntetni. Mi arra gondoltunk, hogy ennek önálló tényállásként való meghatározása nem indokolt, azonban a fogyasztók megtévesztése tényállás körében értékelhető a megtévesztő tájékoztatás adása. Itt ugye arról van szó, hogy a fogyasztói csoport szervezői nem azt a szolgáltatást nyújtják, mint amit elhitetnek a fogyasztókkal, tehát ez egy ilyen tényállás lesz, ami segíteni fogja ezt a büntetőjog hatálya alá vonni.

A törvényjavaslat viszonylag kiterjedt társadalmi és közigazgatási egyeztetésen ment keresztül, mondhatom, hogy az az idő, amit erre tudtunk biztosítani, úgy tűnik, elegendő volt, mert a szakma képviselőivel sikerült egyeztetni. Tehát nem csak kifejezetten az igazságszolgáltatás képviselőivel, tehát egyeztettünk az Országos Bírósági Hivatallal, a Kúriával, a Legfőbb Ügyészséggel, illetve az országos rendőrfőkapitánnyal is, de emellett a Nemzetgazdasági Minisztériumon keresztül a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósággal és a Gazdasági Versenyhivatallal is, így alakult ki ez a szerintünk viszonylag koherens, és a cél elérésére megfelelő szabályozás.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm szépen ezt a kimerítő és rendkívül részletes kiegészítést főosztályvezető úrtól, segített bennünket elmélyülni a jogalkotás részleteiben.

Szeretném megkérdezni, hogy a bizottság tagjai között van-e olyan, aki megjegyzéssel, kérdéssel vagy a frakciója álláspontjának az ismertetésével kíván hozzájárulni a vita érdemi és alkotó formálásához. (Nincs jelzés.) Én két kérdést szeretnék feltenni – közben nézек képviselőtársaimra –, csak egyet a kettőben.

Alelnök úr, szeretnék szót kérni.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Felhívom a bizottság figyelmét, hogy elnök úr egy kérdés föltételére való időt kért, ezt megadom neki. Parancsoljon, elnök úr! (*Derűtség, közbeszólások.*)

Kérdések, reflexiók

SIMON GÁBOR (MSZP): Csak annyit szeretnék kérdezni – hallván az elmondottakat –, hogy a 189. § és a 373. § is tartalmaz egy olyan megfogalmazást, az egyik, hogy „jelentős mennyiség”, a másik, hogy „nagyobb vagyon” kifejezés. Ezt valahogy konkrétan hogyan lehet értelmezni? Van ennek valamilyen jogszabályi megfeleltetése, hogy mit jelent a jelentős mennyiség, és mit jelent a nagyobb vagyon” kifejezés? Vagy ezt majdan valaki jogalkalmazóként eldönti, hogy a saját belátása szerint ez micsoda?

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Ez lenne a kérdésem, és kérem, hogy ha valaki még szólni kíván, akkor jelezze. (*Nincs jelzés.*) Nem látok ilyet, akkor államtitkár úr vagy főosztályvezető úr, öné a lehetőség a válaszadásra. Parancsoljon!

DR. MISKOLCZI BARNA főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott, ahol a hatályos büntető törvénykönyvben is meg az új Btk.-ban is az értelmező rendelkezések között szereplő értékhatárokról van szó, ott természetesen ahhoz igazodik, ott pedig, ahol nem, ahol ez nincs az értelmező rendelkezések között elhelyezve, a kialakult bírói gyakorlat az, ami irányadó lehet. Egyébként ezek jól kialakult bírói gyakorlatot takarnak.

ELNÖK: Akkor ez a bírói gyakorlatba esik bele?

DR. MISKOLCZI BARNA főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Igen, vagy pedig – ahogy mondtam – az értelmező rendelkezések között ez szabályozva van.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

ELNÖK: Értettem, akkor döntsünk. Aki az elhangzott érvek, a megismert kiegészítő információk alapján támogatja az előterjesztést, és általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, szavazzon! (*Szavazás.*) 14 igen szavazat. Aki nem tartja általános vitára alkalmasnak? (*Szavazás.*) 3 nem szavazat. A döntést meghoztuk.

A bizottság nem kíván előadót állítani, konzultáltam erről a parlamenti többséget képviselő frakciók képviselőivel. Írásban eljuttatjuk az álláspontunkat, a plenáris vitában lehetőségük van a képviselőknek, hogy a vita folyamán a saját érveiket elmondják.

Ezzel a napirendi pontot lezárom. Államtitkár úr, főosztályvezető úr, nagyon szépen köszönöm a bizottsági ülésen való részvételt, de ha jól értettem, részben maradnak a következő napirendi pont kapcsán.

A médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/7022. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Áttérünk a médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/7022. számú törvényjavaslatra, melynél szintén az általános vitára való alkalmasságról fogunk dönteni. Köszöntöm az előző napirendi pont után ennél a napirendi pontnál is feladatot vállaló dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár urat. Azt kérem, hogy röviden, ahogy az előbb is megtette, legyen szíves a felvezetését megtenni, azt követően a vitát lefolytatjuk és a döntést meghozzuk.

Államtitkár úr, öné a szó.

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM) szóbeli kiegészítése

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A T/7022. számú törvényjavaslat benyújtásának indoka az Alkotmánybíróság ismert döntése, mely tavaly decemberben a médiaalkotmány, illetőleg a médiatörvény vagy sajtótörvény – ki hogy hívja – bizonyos rendelkezéseit megsemmisítette, illetőleg bizonyos tekintetben mulasztásos alkotmány sértést állapított meg. A kormány ennek megfelelően egy olyan törvényjavaslatot nyújtott be, amely az említett alkotmánybírói határozatban szereplő hiányosságokat, illetőleg nem megfelelő rendelkezéseket pótolná.

Ez három körre terjed ki, az egyik a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény hatálya alól bizonyos tekintetben a sajtótermékek kivétele. A másik kör az újságírók forrásvédelme, amelyet a törvény az úton biztosít, hogy a források feltárása csak az alkotmánybírói határozatban is említett szigorú feltételek mellett, vagyis ha a büntetőeljáráshoz ennek a feltárásával szerezhető bizonyíték, más módon nem pótolható, és egyébként a bűncselekmény felderítése eredménytelen lenne, illetőleg csak azon bűncselekmények esetében lenne lehetséges, amelyek legalább háromévi szabadságvesztéssel büntetendők. Tehát erre a körre korlátozódna, amikor a forrást meg kellene nevezni, egyébként a forrásvédelem biztosított.

A harmadik kör pedig a hírközlési biztosra vonatkozó szabályozás, amelyről az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy kvázi hatósági jogköröket gyakorol; a javaslat ezeket a kvázi hatósági jogköröket elveszi a média- és hírközlési biztostól. Nem összetévesztendő azonban, hogy az Alkotmánybíróság a hírközlési szolgáltatások területén betöltött szerepére vonatkozóan nem állapított meg alkotmányellenességet. Tehát a biztosnak a hírközlési szolgáltatások területén végzett tevékenysége változatlanul fennmarad, míg a médiaszolgáltatások és a sajtótermékek tekintetében csökken ez a jogosultsága az Alkotmánybíróság döntésének értelmében, és annyit tehet, hogy a panasz alapján egyeztetést kezdeményez a szakmai szervezetekkel, és vizsgálata végén jelentést készít.

Röviden ennyi lenne a javaslat tartalma, kérem a bizottságot, hogy döntsön az általános vitára való alkalmasságról, és azt támogassa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A bizottságot kérdezem, hogy ki kíván az általános vitára való alkalmasságról szóló vitában véleményt, megjegyzést mondani. *(Nincs jelzés.)* Az elnök magára vállalja ezt a feladatot.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Elnök úr, parancsoljon! Most időkorlát nélkül tudok önnek szót adni.

Hozzászólások

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Néhány megjegyzést szeretnék csak tenni, nem hosszan, hiszen az előzőnél viszonylag gyorsan elrendeztük szakmailag a bizottság álláspontját. Az előzményekről azért ne feledkezzünk meg, hiszen nem véletlenül került ide ez az előterjesztés, az Alkotmánybíróság 165/2011. XII. 20-ai AB-határozata alkotmányellenesnek nyilvánította és megsemmisítette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi törvénynek a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló egyes rendelkezéseit. Tehát nem véletlenül van itt ez az előterjesztés, hanem egy alkotmánybírói döntés alapján.

Ennek alapján vannak az előterjesztésnek pozitív elemei. Magam is azt gondolom, hogy helyes, hogy az alkotmánybíróági döntés alapján az új szabályozás már a korábbi egységes szabályozásban – amely a biztos feladatkörét, jogosítványait, illetve eljárási módjait jelezte – ezt a megosztást megette, mármint a médiaszolgáltatásokkal és a sajtótermékekkel kapcsolatos terület tekintetében.

Egy vitapont biztosan van, továbbra sem látjuk ezen rendelkezés alapján sem megnyugtatónak a sajtóban az újságírók segítő, őt információval ellátó személy védelmét. Úgy gondoljuk, megteremtődik annak a lehetősége, hogy az ő személye felfedhetővé válik, innentől kezdve bizony nagyon sokan majd elgondolkodnak azon, hogy esetleg egy közérdeklődésre számot tartó ügyben vajon adjanak-e információt vagy nem, ha esetlegesen a nyilvánosságra kerülést követően retorziók érhetik őt személyében.

Problémának látjuk azt, hogy a törvényjavaslat nem foglalkozik az Európa Tanács és az alapvető jogok biztosa által vagy az Európai Parlament által megfogalmazott problémák kezelésével, ez a médiahatóság függetlensége, annak vezetőjének a kinevezése és szabályozási gyakorlata. Éppen ezért csonkának ítéljük az előterjesztést, de azt kell mondjam, hogy azok az elemek, amelyek a mi területünkön tartalmilag előrelépést jelentenek, tehát az Alkotmánybíróság döntésére való pozitív reakciót viszont helyesnek tartjuk, ezért a frakciónk nevében mi a bizottságon belül tartózkodni fogunk az általános vitára való alkalmasság elfogadásakor.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: További megszólalási véleményformálási igény van-e? *(Nincs jelzés.)* Úgy vélem, ha kíván államtitkár úr válaszolni, természetesen erre lehetőséget teremtek. Kíván-e élni a reagálás lehetőségével? *(Jelzésre.)* Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó, és utána dönteni fogunk.

Reflexiók

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Csak kettő mondatban: az Európa Tanácsra hivatkozott, elnök úr. Az Európa Tanáccsal folyamatban van egy konzultáció, aminek az eredményeképpen, ha megkapjuk az Európa Tanács állásfoglalását, akkor vagy még ebben a törvényjavaslatban adott esetben módosító javaslatokkal kerülhetnek az Országgyűlés elé ezek a kérdések rendezésre, vagy hogyha ez nem lehetséges, mert az időtényező befolyásolja ezt, akkor az egy következő előterjesztés tárgya lesz.

Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Így legyen, államtitkár úr. Most akkor döntsünk. Aki általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* 12 igen szavazat. Aki nem tartja alkalmasnak, kérem, most szavazzon. *(Nincs jelzés.)* Ilyen nincs. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás mellett a bizottság meghozta a döntését.

Államtitkár úr, önnek és a munkatársainak köszönöm szépen a bizottsági ülésen való részvételt.

Bizottsági előadó állítására kínálkozik a lehetőség, hogy a többségi álláspontot képviselő frakciók állítsanak előadót. *(Zsigó Róbert: Boldog István képviselő úr.)* Boldog István képviselő úr elmondja, és tisztelettel kérem, hogy a tartózkodók véleményét is foglalja bele a komoly vitáról való tájékoztatóba. Nem lesz könnyű dolga képviselő úrnak.

Egyebek

Az egyebekben csak néhány gyors megjegyzést szeretnék tenni. Mint ahogy a bizottság tagjai azt látták, még további két bizottsági ülésre kiment az előzetes meghívó. Szeretném jelezni, hogy akkor kerül sor azokra a bizottsági ülésekre, hogyha a mai vita eredményeként van olyan módosító vagy majdan kapcsolódó módosító javaslat, amely a bizottság téma- és hatáskörébe tartozó. Ha nincs, ilyen, akkor nem lesz ülés. De miután a plenáris tárgyalása, a bizottsági ülés előtti plenáris szakasz ma éjszaka lesz, ezért legkorábban holnap reggel fogunk tudni a bizottság titkársága részéről információt adni. Ha éjjel valamikor 2-3 óra környékén lezajlik a vita, azt követően bárki bead módosítót, azt követően tudják csak a kollégák eldönteni, hogy van-e. Tehát azt szeretném mondani, hogy mindenki úgy készüljön, hogy valamikor reggel, még a bizottsági ülést megelőzően, 8 óra körül várható, hogy információ megy a telefonra, hogy lesz-e bizottsági ülés vagy nem.

Az utolsó megjegyzésem pedig: miután a házban való felújítási munkálatok elérték a bizottsági titkárságot is, ez minden munkaszobára igaz, ezért a héten nagyon nehézkes lesz az adminisztratív ügyvitel. Megoldják a kollégák, viszont valószínűleg nem a megszokott helyen leszünk, hanem majd a kollégák valahol itt, a házban belül időnként leülnek valahova, és ott dolgozhatnak. Jövő hétre remélhetőleg helyreáll a rend, ez a három-négy nap, míg most a felújításon keresztül esünk, talán elegendő lesz arra, hogy mindent elrendezzünk.

Alelnök úrnak van bejelentenivalója.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Csak egy kérdésem van, hogy tisztázzuk. A holnapi bizottsági ülésről elmonda, elnök úr, hogy valamikor éjszaka vagy reggel tudni információt arról, hogy lesz-e olyan módosító javaslat, hogy holnap bizottsági ülés legyen. Azt szeretném kérdezni, hogy arról mikor tudunk ugyanígy információt kapni, hogy szerdán lesz-e kapcsolódó módosító indítvány. Emlékeim szerint holnap részletes vitára is bocsátjuk, tehát holnap lesz mindkét törvénynek, a távközlési adóról szóló, illetve a másik törvény részletes vitája. Tehát erről mikor kapnak a bizottság tagjai információt, hogy szerdán lesz-e bizottsági ülés vagy nem.

ELNÖK: Holnap délután. Tehát nem szerda reggel, hanem holnap délután.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tehát, ha jól értem, akkor kedden délután mindenki információt kap, hogy van-e bizottsági ülés, avagy nincs.
Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Jó munkát mindenkinek a plenáris napirendekhez!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 28 perc)

Zsigó Róbert
a bizottság alelnöke

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin